

R O Z S U D O K

V M E N E R E P U B L I K Y

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Bilčíka a sudcov JUDr. Štefana Gašparoviča, Alojza Dzíbelu, Jána Filipa a Jána Blahu, na hlavnom pojednávaní prejednal v dňoch 9. až 11., 14. až 17., 22. júna 1982, v dňoch 16. až 20., 23. až 26., 30. a 31. augusta 1982, 1. a 2., 6. až 10., 13. až 15. septembra 1982 trestnú vec proti obžalovanému Rómanovi B r á z d o v i a spol., pre trestný čin vraždy podľa § 219 Tr.zák. a pre ďalšie trestné činy a dňa 22. septembra 1982 rozhodol

t a k t o :

Obžalovníci:

- 1/ Róman B r á z d a , nar. 5. 4. 1954 v Martine, bytom v Nitre, ul. Hatalová č. 14, asistent kamery Slovenskej filmovej tvorby v Bratislave, od 15. 6. 1981 vo väzbe; vo Väznici MS SSR v Bratislave,
- 2/ Ing. Miloš K o c ú r , nar. 20. 11. 1954 v Nových Zámkoch, bytom v Nitre, Benkova č. 1, absolvent Vysokéj školy poľnohospodárskej v Nitre, od 15. 6. 1981 vo väzbe, vo Väznici MS SSR v Bratislave,

- 3/ Ing.Milan A n d r á š ě k , nar. 18. 7. 1951 v Nitre, bytom Bratislava, Heyrovského č. 14, technik Montážneho závodu spojov Bratislava, od 15.6.1981 vo väzbe, vo Väznici MS SSR v Bratislave,
- 4/ Ing.Pavol B e d a ě , nar. 27. 9. 1954 v Nitre, bytom Nitra, Partizánska č. 71, inžinier strojných zariadení Divadla A.Bagara Nitra, od 14.7. 1981 vo väzbe, vo Väznici MS SSR v Bratislave,
- 5/ Ing.František Č e r m a n , nar. 29. 11. 1950 v Nitre, bytom Bratislava, Starohájska č.9, asistent technického riaditeľa GR Strojsmalt v Bratislave, od 15.6. 1981 vo väzbe, vo Väznici MS SSR v Bratislave,
- 6/ Stanislav D u b r a v i c k ý , nar. 13. 2. 1954 v Nitre, bytom Nitra, Hornozoborská č. 24, vodič Západoslovenských vodární v Nitre, od 23.7.1981 vo väzbe, vo Väznici MS SSR v Bratislave,
- 7/ Juraj L a c h m a n , nar. 25. 10. 1953 v Nitre, bytom Nitra, Štúrova č. 14, strojník Vodohospodárskych stavieb v Nitre, od 6. 7. 1981 vo väzbe, vo Väznici MS SSR v Bratislave,

u z n á v a j ú s a z a v i n n ý c h ,

ž e :

1/ Miloš Kocúr a Milan Andrášik 9. júla 1976 asi o 22.30 hod. v Bratislave v blízkosti Študentského domova Ľudovíta Štúra v Mlynskej Doline do osobného auta zn. FIAT 125 P, ŠPZ NRA 15-76, ktoré riadil Roman Brázda násilne vtiahli študentku Lekárskej fakulty UK Ľudmilu Cervenovú a spoločne s Františkom Čermanom napriek jej odporu ju odviezli do bytu v rodinnom dome na Varínskej ulici č. 16 v Bratislave,

Miloš Kocúr, Milan Andrášik, Roman Brázda a František Čerman s Pavlom Beďačom, Stanislavom Dubravickým a Jurajom Lachmenom, Ľudmilu Cervenovú proti jej vôli násilím držali v byte na Varínskej ulici č. 16, pričom Miloš Kocúr, Milan Andrášik, Roman Brázda, František Čerman a Stanislav Dubravický ju nútili piť alkohol a vyzliekli ju so zámerom ju znásilniť,

Juraj Lachman v nočných hodinách v tomto byte potom priniesol z kúpeľne šnúru na prádlo, ktorou Roman Brázda, Miloš Kocúr, Milan Andrášik a Stanislav Dubravický, Ľudmile Cervenovej zviazali ruky a potom postupne vykonali proti jej vôli a napriek jej odporu s ňou pohlavný styk, pričom si pomáhali tak, že Ľudmilu Cervenovú aj za súčinnosti Františka Čermana a Pavla Beďača si vzájomne pridržiavali.

2/ Milan Andrášik a František Čerman 9. júla 1976 v nočných hodinách bez súhlasu a vedomia Anny Turčanovej vnikli do jej rodinného domu v Bratislave na Varínskej ulici č. 16 so zámerom násilím tam držať Ľudmilu Cervenovú, pričom do domu vnikli v spoločnosti Miloša Kocúra, Romana Brázdu i ďalších osôb.

3/ Roman Brázda, Miloš Kocúr, Milan Andrášik, Pavol Beďač, František Čerman a Stanislav Dubravický v noci z 9. na 10. júla 1976 na podnet Stanislava Dubravického rozhodli sa Ľudmilu Cervenovú usmrtiť preto, lebo im hrozila, že ich oznámi. Keď losovaním určili, kto z nich Ľudmilu Cervenovú usmrtí, s ústami previazanými šatkou a s rukami zviazanými za chrbtom ju naložili do vozidla Romana Brázdu a odviezli ju z Bratislavy do Kráľovej pri Senci, okres Galanta k termálnemu jazierku. Po jej vyložení z auta Miloš Kocúr s Milanom Andrášikom a Romanom Brázdom ju hodili do jazierka, v ktorom ju pod kontrolou Stanislava Dubravického, Františka Čermana a Pavla Beďača utopili. Miloš Kocúr, Milan Andrášik a Roman Brázda potom mŕtvolu Ľudmily Cervenovej z jazierka vytiahli a preniesli ju k neďalekej rieke Čierne Voda, do ktorej ju hodili a kde bola 14. júla 1976 nájdená,

t e d a

v bode 1/ Roman Brázda, Miloš Kocúr, Milan Andrášik, Pavol Beďač, František Čerman a Stanislav Dubravický spoločným konaním násilím donútili ženu k súložiu a ne taký čin zneužili jej bezbrannosť,

Juraj Lachman zadovážením prostriedku poskytol iným pomoc na to, aby hrozbou bezprostredného násillia donútili ženu k súložiu,

v bode 2/ Milan Andrášik a František Čerman spoločným konaním neoprávnene vnikli do domu iného v úmysle vykonať tam násillie, pričom čin spáchali najmenej s dvomi osobami,

v bode 3/ Roman Brázda, Miloš Kocúr, Milan Andrášik, Pavol Beďač, František Čerman a Stanislav Dubravický spoločným konaním iného usmrtili,

č í m s p á c h a l i :

v bode 1/ Roman Brázda, Miloš Kocúr, Milan Andrášik, Pavol Beďač, František Čerman a Stanislav Dubravický trestný čin znásilnenia spolupáchateľstvom podľa §§ 9 ods. 2, 241 ods.1 al. 1 Tr. zák.,

Juraj Lachman pomoc k trestnému činu znásilnenia podľa §§ 10 ods.1 písm. c/, 241 ods. 1 Tr. zák.,

v bode 2/ Milan Andrášik a František Čerman trestný čin spolupáchateľstvom porušovania domovej slobody podľa § 9 ods.2, § 238 ods.1 al. 2, ods.2 písm. b/ Tr. zák. a

v bode 3/ Roman Brázda, Miloš Kocúr, Milan Andrášik, Pavol Beďač, František Čerman a Stanislav Dubravický spolupáchateľstvo trestného činu vraždy podľa § 9 ods.2 a § 219 Tr.zák.

Za to sa

o d s u d z u j ú :

Juraj L a c h m a n podľa § 241 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere štyroch rokov. Podľa § 39a ods. 2, písm. a/ Tr. zák. sa zaraďuje na výkon trestu do I. NVS.

Pavol B e ď a č podľa § 219 Tr. zák. s použitím ^{úhrnný} § 35 ods. 1 a § 40 ods.1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere osem rokov. Podľa § 39a ods. 3 Tr. zák. sa na výkon trestu zaraďuje do II. NVS,

František Č e r m a n podľa § 219 Tr.zák. s použitím § 35 ods.1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere dvanásť rokov. Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. sa zaraďuje na výkon trestu do III. NVS,

Stanislav D u b r a v i c k ý podľa § 219 Tr. zák., § 29 ods. 1 písm. a, b/, ods. 3 a § 35 ods. 2 Tr. zák. na výnimočný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere osemnásť rokov. Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. sa zaraďuje na výkon trestu do III. NVS.

Súčasne sa zrušuje ohľadom obž. Dubravického výrok o treste z rozsudku Okresného súdu v Nitre z 30. 9. 1979 sp.zn. 5 T 146/79 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave z 12. 12. 1979 zn. 2 To 744/79.

Obžalovaní Roman B r á z d a , Milan A n d r á š i k a Miloš K o c ú r podľa § 219 Tr. zák. , § 29 ods. 1, písm. a, b/, ods. 3 a § 35 ods. 1 Tr. zák. na výnimočné úhrnné tresty odňatia slobody, a to Roman B r á z d a vo výmere dvadsať rokov, Milan A n d r á š i k vo výmere dvadsaťdva rokov a Miloš K o c ú r vo výmere dvadsaťštyri rokov.

Podľa § 39a ods. 2 písm. c/ Tr. zák. sa každý z nich zaraďuje na výkon trestu do III. NVS.

Podľa § 228 ods.1 Tr. por. obžalovaní Roman Brázda, Miloš Kocúr, Milan Andrášik, Pavol Beďač, František Čerman a Stanislav Dubravický sa zaväzujú nahradiť pozostalej po poškodenej Ľudmile Cervanovej, Margarete Cervanovej, bytom Nové Zánky, Štúrova 9, škodu sumou 2.986,90 Kčs, a to solidárne.

Podľa § 229 ods. 2 Tr. por. sa Margareta Cervanová so zvyškom nároku na náhradu škody odkazuje na konanie v občianskoprávných veciach.

Naproti tomu obžalovaný Roman B r á z d a , Miloš
K o c ú r a Juroj L a c h m a n se podľa § 226 písm.c/
Tr. por.

o s l o b o d z u j ú

spod obžaloby, a to:

Roman B r á z d a spod obžaloby pre prípravu na trestný
čin krivej výpovede podľa § 7 ods.1 a § 175 ods. 1 písm. a, b/
Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

- v presne nezistený deň v júli 1976 v Nitre v reštaurácii
Zobor nahováral Ing. Nedeždu Benovú, aby pred orgánmi ZNB
vo veci vyšetrovania vraždy Ľudmily Cervanovej, nevypove-
dala pravdu a zamlčala jeho účasť a účasť ostatných jeho
spoločníkov na diskoteke v Študentskom domove Ľ. Štúra
v Bratislave 9. júla 1976,

- v presne nezistenom čase v roku 1978 v Nitre prehováral
Alojza Verčinského, aby v prípade jeho výsluchu pred orgánmi
ZNB vypovedal neppravdu, že 9. júla 1976 boli spolu a zaistil
mu tak na tento večer alibi,

Miloš K o c ú r spod obžaloby pre trestný čin znásil-
nenia podľa § 241 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak,
že pred utopením poškodenej na brehu jazierka v Kráľovej pri
Senci mal ešte raz proti jej vôli vykonať s ňou pohlavný styk,

Juroj L a c h m a n spod obžaloby pre trestný čin
vraždy podľa § 219 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť spolu
s ďalšími skutkom uvedeným v bode 4/ obžaloby.

O d ť v o d n e n i e :

Krajský prokurátor podal obžalobu na obžalovaných Romana Brázdu, Ing. Miloše Kocúra, Ing. Milana Andrášika, Ing. Pavla Beďača, Ing. Františka Čermana, Stanislava Dubravického a Juraja Lachmana, v ktorej im kládol za vinu, že :

1/ Miloš Kocúr a Milan Andrášik 9. júla 1976 asi o 22.30 hod. v Bratislave v blízkosti Študentského domova Ľ. Štúra v Mlynskej doline, do osobného auta zn. FIAT 125 P, ŠPZ NRA 15-76, ktoré riadil Roman Brázda, násilne vtiahli študentku Lekárskej fakulty UK Ľudmilu Cervanovú a spoločne s Františkom Čermanom napriek jej odporu ju odviezli do bytu v rodinnom domčeku na Varínskej ul. č. 16 v Bratislave,

Miloš Kocúr, Milan Andrášik, Roman Brázda a František Čerman spolu s Pavlom Beďačom, Stanislavom Dubravickým a Jurajom Lachmanom, Ľudmilu Cervanovú proti jej vôli násilím držali v byte na Varínskej ul. č. 16, nútili ju piť alkohol a vyzliekli ju so zámerom ju znásilniť,

2/ Milan Andrášik a František Čerman 9. júla 1976 v nočných hodinách bez súhlasu a vedomia Anny Turčanovej vnikli do jej rodinného domčeku v Bratislave na Varínskej ulici č. 16, so zámerom násilím tam držať Ľudmilu Cervanovú; pričom do domčeka vnikli v spoločnosti Miloša Kocúra, Romana Brázdu i ďalších osôb,

3/ Juraj Lachman, v nočných hodinách 9. júla 1976 v Bratislave, v byte na Varínskej ulici č. 16, priniesol z kúpelne šnúru na prádlo, ktorou Roman Brázda, Miloš Kocúr, Milan Andrášik, Pavol Beďač, František Čerman a Stanislav Dubravický Ľudmile Cervanovej zvizali ruky a potom postupne

vykonali proti jej vôli a napriek jej odporu s ňou pohlavný styk; pričom si pomáhali tak, že Ľudmilu Cervanovú si vzájomne pridržiavali,

4/ Roman Brázda, Miloš Kocúr, Milan Andrašik, Pavol Beďač, František Čerman, Stanislav Dubrevický a Juraj Lachmen v noci z 9. na 10. júla 1976 na podnet Františka Čermana a Stanislava Dubrevického rozhodli sa Ľudmilu Cervanovú usmrtiť preto, lebo im hrozila, že ich oznámi. Keď losovaním určili, kto z nich Ľudmilu Cervanovú usmrtí, previazali jej ústa šatkou a s rukami zviazanými za chrbtom ju naložili do vozidla Romana Brázdu a odviezli ju z Bratislavy do Kráľovej pri Senci, okr. Galanta k termálnemu jazierku. Po vyložení Ľ. Cervanovej z vozidla Miloš Kocúr najskôr s ňou proti jej vôli vykonali pohlavný styk a potom s Romanom Brázdou a Milanom Andrašikom ju hodili do jazierka, v ktorom ju pod kontrolou ostatných obžalovaných utopili. Roman Brázda, Miloš Kocúr a Milan Andrašik na upozornenie Františka Čermana mŕtvolu Ľudmily Cervanovej z jazierka vytiahli a preniesli ju k neďalekej rieke Čierna Voda, do ktorej ju hodili; tam bola 14. júla 1976 jej mŕtvoľa nájdená,

5/ Roman Brázda v presne nezistený deň v júli 1976 v Nitre v reštaurácii Zobor nahováral Ing. Nadeždu Benovú, aby pred orgánmi ZNB vo veci vyšetrovania vraždy Ľudmily Cervanovej, nevypovedala pravdu a zamlčala jeho účasť a účasť ostatných jeho spoločníkov na diskotéke v Študentskom domove Ľ. Štúra v Bratislave 9. júla 1976,

6/ Roman Brázda v presne nezistenom čase v roku 1978 v Nitre prehováral Alojza Verčinského, aby v prípade jeho výsluchu pred orgánmi ZNB vypovedal nepravdu, že 9. júla 1976 boli spolu a zaistil mu tak na tento večer alibi.

Skutok uvedený v bode 1/ ohľadom všetkých obžalovaných právne posúdil ako trestný čin obmedzovania osobnej slobody spolupáchateľstvom podľa § 9 ods.2, § 231 ods.1, 2 Tr.zák.; v bode 2/ ohľadom obžalovaných Andrášika a Čermana ako trestný čin porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 9 ods.2, § 238 ods.1, alinea 2, ods.2 písm.b/ Tr.zák., v bode 3/ ohľadom obžalovaných Brázdu, Kocúra, Andrášika, Beďača, Čermana a Dubravického ako trestný čin znásilnenia spolupáchateľstvom podľa § 9 ods.2, § 241 ods.1 al.1 Tr.zák. a ohľadom obžalovaného Lachmana ako pomoc k trestnému činu znásilnenia podľa § 10 ods.1 písm.c/ a § 241 ods.1 Tr.zák.; v bode 4/ ohľadom obžalovaného Kocúra ako trestný čin znásilnenia podľa § 241 ods.1 al.2 Tr.zák. a ohľadom obžalovaných Brázdu, Kocúra, Andrášika, Beďača, Čermana, Dubravického a Lachmana ako trestný čin vraždy spolupáchateľstvom podľa § 9 ods.2, § 219 Tr.zák. a napokon skutky uvedené v bodoch 5/ a 6/ ohľadom obžalovaného. Brázdu ako prípravu na trestný čin krivej výpovede podľa § 7 ods.1 a § 175 ods.1 písm.a/,b/ Tr.zák..

Krajský súd vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom obžalovaných Brázdu, Lachmana, Kocúra, Čermana, Andrášika, Beďača a Dubravického; svedkov Juraja Tokára, Rudolfa Gallu, Petra Okenku, MUDr.Jozefa Škrobánka, Ing.Nadeždy Benovej, MUDr.Viery Vozárovej, MUDr.Ota Vozára, Ing.Imricha Beďača, Dagmar Luprichovej, Marcely Čermanovej, Anny Turčanovej, Zdenky Prieložnej, Vincenta Tanku, Juliany Tankovej, Igora Urbánka, kpt.Ernesta Pintéra, por.Ľubomíra Gerbela, mjr.Jána Hubceja, Michala Zervena, Magdalény Mlynarčíkovej, Milana Antošovského, Juraja Haláchyho, Petra Hlavandu, Jána Janžetiča, Tibora Turčana a Pavla Pavlíka. Na podklade § 211 ods.2 písm.a/ Tr.por. prečítané boli výpovede svedkov Vladimíra Vargu, Viliama Kánika, dr.Alojza Verčinského a Lukáša Karabinoša; a na podklade § 211 ods.1 Tr.por. výpovede

svedkov Kataríny Tomašovičovej, Ištvána Vámoša, Júliusa Tanku, Zdenka Konečného, Jozefa Vrbovského, Bohuslavy Bublincovej, Ľubomíra Lazového, Vladimíra Beráča, Alexandra Nagya, Jána Kršáka, Richarda Veselého, Magdy Bachledovej, Viery Roštárovej, Júlie Kopolovičovej, Ľudovíta Priecela, Viery Homolkovej, Ivety Kissovej, Alexandra Kozáka, Pavla Vereša, Milana Babulica, Igora Blažka, Jozefa Čulmana, Juraja Kličku, Pavla Komoru, Dany Janigovej, Barbory Dukátovej, Jána Škoreca, Zuzany Migrovej, Petra Kovára, Jozefa Slámu, Michala Andrášika, Jolany Andrášikovej, Evy Andrášikovej, Ingrid Andrášikovej, Ľubora Andrášika, Imricha Beďača, Kornélie Beďačovej, Blanky Beďačovej, Stanislava Dubravického, Márie Brázdovej-Petrovskej, Antona Kocúra, Heleny Kocúrovej, Vojtecha Lachmana, Emílie Lachmanovej, Nadeždy Lachmanovej, Anny Čermanovej, Mariana Fábryho, Milana Tótha, Štefana Hajdu, Jaroslava Ōlveckého, Štefana Fusku, Daniele Bidelnicu, Ivety Tokošovej, Vladimíra Baláža, Eduarda Králika, Ivety Marcinkovej, Evy Dvončovej, Rudolfa Šumichrasta, Evy Miklušovej Pavla Mečára, Bruny Bezáka, Viery Vincovej, Pavla Píščka, Ľudmily Hučkovej, Milana Krokusu, Beaty Kolárovej, Heleny Miklošovej, Rozálie Varjúovej a Danuši Hlaváčovej.

Boli tiež vykonané dôkazy posudkami znalcov z odboru psychiatrie pri súčasnom vypočutí znalcov MUDr. Ľubomíra Vraždu, resp. MUDr. Eleny Mokrášovej; z odboru súdnej psychológie, ku ktorým boli vypočutí znalci doc. PhDr. Gejza Dobrotka CSc., resp. PhDr. Milena Kováčiková, CSc. a prečítané boli posudky znalcov z odboru sexuológie MUDr. Jaroslavy Pondělíčkovej a MUDr. Jaroslava Zvěřinu a posudok z odboru hydrobiológie.

Okrem toho bol oboznámený obsah vykonaných expertíz, predovšetkým správa o výsledku pachovej expertízy, ku ktorej bol vypočutý technik npor. Miroslav Rožnovský, ako aj ďalších

kriminalistických techník, protokoly z miesta nálezu mŕtvoly poškodenej Ľudmily Cervenovej, výsledok súdnej pitvy a príslušné plány a fotodokumentácia vzťahujúce sa na predmetný skutkový dej.

Oboznámené boli aj zápisnice o rekonštrukciách o vyšetrovacích pokusoch, o previerkach výpovedí na mieste činu, zápisnice o vykonaných domových prehliadkach, dokumentácia zadovážená od Hydrometeorologického ústavu v Bratislave, Geofyzikálneho ústavu SAV a Katedry poľnohospodárskych meliorácií agronomickej fakulty VŠP v Nitre, písomná informácia ÚV SZM o kultúrnych podujatiach v júli 1976 v internáte Ľ.Štúra v Mlynskej doline v Bratislave, vyhlásenie sestier Cohenových a ďalšie údaje o ich pobyte v ČSSR v r.1976, podstatný obsah rozvodových spisov najmä ohľadom obž.Kocúra, spisy o predchádzajúcich odsúdeniach obž.Brázdu a Dubravického, správy o povesti a odpisy z registra trestov obžalovaných i ďalšie listinné dôkazy.

Krajský súd na podklade uvedeného dokazovania ustálil skutkový stav ako je uvedený vo výrokovvej časti tohoto rozsudku.

Východzím konštatovaním, ktoré nik nečiní sporným je, že Ľudmila Cervenová, ktorá bola v r.1976 20 ročnou poslucháčkou II.ročníka Lekárskej fakulty Univerzity Komenského v študentskom domove Ľ.Štúra v Bratislave-Mlynskej doline, kde bola aj ubytovaná, zúčastnila sa dňa 9.7.1976 vo večerných hodinách študentskej zábavy a po odchode z nej sa stala nezvestnou až do 14.7.1976, kedy bola v obci Kráľová pri Senci, okr.Galanta v rieke Čierna Voda nájdená jej mŕtvola s rukami zviazanými za chrbátom, pričom mala obnaženú dolnú časť tela. Zistilo sa, že bola utopená asi 5 dní predtým.

Obžalovaný Roman Brázda bol na hlavnom pojednávaní vypočutý v dňoch 9. - 11.6.1982 /č.l. 2206-2233/ a v dňoch 16. a 17.8.1982 /č.l. 2360-2384/, pričom v rámci svojej výpovede predniesol viacero verzií o priebehu skutkového deja.

V úvodnej verzii obž.Brázda spontánne vypovedal v podstate tak, že 9.7.1976 po vzájomnej dohode s Kocúrom, Benovou, Dubravickým a Okenkom autom svojho otca /Fiat 125 P, ŠPZ NRA 15-76 bledosivej farby/ odviezol menovaných z Nitry do Bratislavy, kde sa mienili zúčastniť diskotéky. Cestou netankoval benzín a po príchode do Bratislavy Benová a Dubravický vystúpili niekde v centre mesta s tým, že sa večer stretnú na diskotéke. Medzitým sa ostávajúca osádka auta stretla s Andrášikom, ktorý si potom šiel ešte niečo vybaviť, zastavili sa vo vinárni a potom v Steps-klube, kde kúpili víno a odtiaľ šli do Mlynskej doliny. Keď zistili, že sú isté problémy so vstupom do sály, Andrášik, ktorého medzitým zbadali, zariadil, aby sa dostali dnu. Na diskotéke potom ešte uvidel Čermana, dve Francúzky, Benovú, Dubravického, Lachmana, Beďača a Zimákovú. Na diskotéku prišli medzi 20 - 21 hod.

V priebehu diskotéky sa Kocúr zabával s dievčatom, ktoré sa mu páčilo /s poškodenou/ a neskôr prišiel za Brázdom s tým, či by sa nedalo ísť ešte niekde zabaviť. Keďže Brázda žiadnu možnosť nemal, obrátil sa na Andrášika, ktorý nebol ochotný vziať ich do Lamača, kde býval, avšak po porade s Čermanom povedal, že Čerman súhlasí.

Potom medzi 22 a 23 hod. Brázda videl vo vestibule stáť poškodenú s nejakým chlapcom, ktorý jej držal tašku a Kocúr sa s ním dohadoval, pričom bolo zrejmé, že šlo o to, kto ju odprevedí. Kocúr dal chlapcovi facku, ktorému pritom vypadla

taška a z nej nejaké doklady, ktoré Brázda zdvihol a dal ich Kocúrovi, aby Kocúr mal možnosť s poškodenou sa ešte stretnúť. Potom Brázda pozval Zimákovú, "že sa ešte pôjde niekam na Žúr", táto vraj síce mala ráno niekam cestovať, avšak napokon súhlasila, hlavne preto, lebo sa jej páčil Čerman. Po spoločnej dohode obžalovaných a Zimákovvej potom nastúpili do auta, ktoré riadil Brázda, Zimáková, Andrášik, Čerman a Kocúr. Cestou od internátu Kocúr zazrel pri autobusovej zástavke dievča, s ktorým sa bavil a dal pokyn Brázdovi, aby zastavil. Potom vystúpil z auta, začal dievča prehovárať, načo vystúpil aj Andrášik a zhováral sa s chlapcom, ktorý dievča odprevádzal a ktorému predtým vo vestibule dal Kocúr facku. Po chvíli dievča nastúpilo do auta tak, že jej k tomu pomohol Kocúr - ktorý ju do auta vtisol. Cestou ešte došlo ku konfliktu s nejakým opitým chodcom, ktorému Kocúr vynadal. Napokon prišli do Prievozu, kde mal Čerman "privát" a kde Brázda už dvakrát bol asi pred polrokom. Auto zaparkovali asi 50 m od domu, aby susedia nevideli, že tam niekto je. Asi o 15 minút prišla aj osádka Beďačovho auta, t.j. Beďač, Dubravický a Lachman.

V miestnosti na prízemí, kde mali bývať Andrášik s Čermanom potom niekto spustil magnetofon, Kocúr tančil s poškodenou a keď poškodená odmietala ponúkaný pohár s vínom, Kocúr s Dubravickým jej ho liali do úst tak, že jeden jej držal hlavu a druhý nalieval. Kocúr jej potom vyzliekol nohavice a Brázda jej rozopál blúzku. Potom ako Čerman zistil, že sa tam dejú násilnosti začal robiť krik, behať po byte a kontrolovať závedy, za prítomnosti Andrášika žiadal, aby všetci z domu odišli a keď sa "s ostatnými" stretli v jednej miestnosti Andrášik povedal, že dievča treba nejakým spôsobom umlčať. Nakoniec z domu odišli do Kráľovej pri Senci. V aute, ktoré riadil sedeli Kocúr, Lachman, Dubravický, poškodená a Zimáková. Ďalej sa pamätá až na to,

že bol ráno v Nitre, hoci sám riadil vozidlo. Zimákovú zaviezol niekde asi 50 km za Nitru na nejakú akciu.

V rámci tejto výpovede /9.6.1982/ obžalovaný Brázda dodal, že v čase prinesenia špagátu bol v inej miestnosti, ale nevie čo tam robil. V ďalšej časti výsluchu na otázky odpovedal, že spomínané násilnosti spočívali v tom, že Kocúr mal s poškodenou pomer, Brázda mu ju pridržiaval a Dubravický bol pritom. Nie je však pravdou, že by Kocúr mal ešte raz pomer s poškodenou, ako to tvrdí obžaloba a dodal, že Anďrášik "u toho nebol", ale sám nevie, kto tam bol. Odmietol sa vyjadriť na otázku, za akých okolností poškodená opustila ich spoločnosť, v ktorej bola až do príchodu do Kráľovej.

Po prečítaní výpovedí z prípravného konania, resp. ich častí, pokiaľ v nich uvádzal odchýlne údaje obž. Brázda pripustil, že na diskotéke vypil asi 6 dcl vína, avšak si nespomína, že by ho niekto upozorňoval, aby sa miernil /č.l. 593/, potvrdil, že pravdivá je jeho výpoveď na č.l. 631, že Lachman priniesol z kúpeľne špagát. Pokiaľ však v prípravnom konaní na č.l. 631-3 usvedčoval z utopenia poškodenej popri Kocúrovi tiež Anďrášika, ktorý mal dokonca neprirodzeným hlasom vykriknúť "pozri sa ako pekne pláva" a potom v aute povedať, že kto to vyzradí, toho zlikvidujú, vysvetlil túto svoju predošlú výpoveď tým, že vtedy chcel vinu preniesť na Anďrášika; k dôvodu takého postupu sa však odmietol vyjadriť. Podobne, najmä pokiaľ usvedčoval Anďrášika z násilností voči poškodenej na priváte a jeho iniciatívu, ako aj jeho násilnú súlož s poškodenou /č.l. 639-642/ i v ďalších výpovediach, v ktorých doznal aj to, že i sám poškodenú znásilnil, označil tieto svoje výpovede za neprevdivé. Rovnaký postoj zaujal k ďalším výpoveďiam pokiaľ v nich popisoval okolnosti losovania o tom, kto zlikviduje poškodenú; že los padol na Anďrášika a Kocúra

a že videl na vlastné oči ako Andrášik a Kocúr prenášali poškodenú od jazera k potoku. Na podrobnejšie otázky reagoval slovami "o tom nemôžem hovoriť", resp. vôbec neodpovedal, keď medzitým /č.l. 2217-18/ pripustil, že pri vyťahovaní poškodenej z jazera Brázdom a Kocúrom bol prítomný aj Andrášik. Naproti tomu sa stotožnil so svojou výpoveďou na č.l. 1110-1111 pokiaľ usvedčoval Dubravického v rámci konfrontácie.

Obžalovaný Brázda výslovne potvrdil správnosť všetkých protokolácií z prípravného konania, avšak súčasne svoje výpovede vyhlásil za nepravdivé najmä ohľadom obž. Andrášika a čiastočne i Čermána.

Naproti tomu po prečítaní zpisnice o konfrontácii s obž. Beďačom v prípravnom konaní, pri ktorej obž. Brázda usvedčoval Beďača z účasti na diskotéke i na tzv. priváte u Čermána Brázda uviedol, že toto tvrdenie je pravdivé.

V priebehu odpovedí na ďalšie otázky obž. Brázda dostal sa do početných rozporov v detailných údajoch o počínaní jednotlivých obžalovaných a keď bolo na tieto rozpory poukázané nevedel ich vysvetliť, resp. neodpovedal.

Vzápätí sa sám prihlásil o slovo /č.l. 2222/ a vypovedal. "To dievča som utopil ja". Na výzvu, aby postup pri topení poškodenej presnejšie popísal uviedol, že v aute bola Zimáková, poškodenú vyniesol na breh on s Kocúrom, ale Kocúr od brehu ušiel. Vtedy vraj poškodená ešte nebola zviazaná a "... poviažali /množné číslo/ sme ju až keď nežila ...". Na otázku, prečo bolo treba poškodenú po smrti zviazať, neodpovedal.

Neskôr sa obž. Brázda sám prihlásil o slovo s tým, že chce popísať skutočný priebeh predmetného deja: Uviedol,

že na priváte mal okrem Kocúra s poškodenou pomer aj on, Čerman sa rozčuľoval, dal kľúče Andrášikovi a odišiel. Brázda na to reagoval tak, že on je za všetko zodpovedný, Andrášikovi povedal, že pozná Kráľovú a že by tam mohli odísť, potom šiel za Kocúrom a Lachmanom, všetci boli opití a Brázdu poslúchali, hoci nevedeli čo sa stane. Kocúr a Lachman v súčinnosti s ním naložili dievča do auta, keď predtým Lachman na Brázdov pokyn priniesol špagát. Andrášik a Beďač nechceli ísť a odišli smerom na Nitru, avšak pred odbočkou pri Senci Beďačovo auto prebehli a Kocúr im pokynul, aby ich nasledovali. Pri jazere v Kráľovej na Brázdov pokyn dievča vyložili. Keď to videl Andrášik, ušiel z toho miesta. Potom poškodenú vzali a šli smerom k vode. Keď sa zdalo, že niekto ide, Lachman ušiel smerom hore a Kocúr na inú stranu. Brázda potom zo strechu dievča hodil do vody. Kocúr ju z vody vyťahoval a s Brázdom ju preniesli "vedľa". Potom sa vrátili k autám a Andrášik požiadal Brázdu o odvezenie do Bratislavy. Dubravický, Lachman a Beďač odišli do Nitry. Po odvezení Andrášika do Lamača sa Brázda vrátil do Nitry, kde vyložil Kocúra a Zimákovú odviezol do tábora, kde pôvodne chcela ísť a vrátil sa domov.

Na doplnujúce otázky smerujúce na odstránenie rozporov však obžalovaný Brázda nevedel dať uspokojivé odpovede /č.l. 2224-5/. Uviedol iba, že i keď Beďač s Dubravickým prišli s autom za nimi do Kráľovej a zaparkovali asi 10 m. za Brázdovým autom, v čase utopenia poškodenej tam neboli. Nevedel však vysvetliť rozpor medzi tvrdením na č.l. 2224, že už keď na priváte Andrášikovi navrhol odísť do Kráľovej konal zo strachu, avšak vzápätí vypovedal, že dievča hodil do vody zo strachu, že niekto prichádza k jazeru.

Keď bol obž. Brázda upozornený na neudržateľnosť jeho tvrdenia, že tašku poškodenej priviezol s Kocúrom na smetisko

sť o niekoľko dní, hoci taška tam bola nájdená už 11.7.1976 /svedok Tanko/, zmenil svoju výpoveď v tom zmysle, že tašku hodili na smetisko pri spätočnej ceste od jezera, na ďalšie otázky sa však napokon vrátil k tvrdeniu, resp. pozmenil znovu výpoveď, že tašku s Kocúrom odviezli do ^Kráľovej na druhý deň po čine.

Na hlavnom pojednávaní dňa 16. a 17.8.1982 obžalovaný Brázda opäť vyhlásil, že chce objasniť všetky okolnosti prípadu a všetky súvislosti, ktoré sú mu známe /č.1. 2360 - 2384/; okolnosti príchodu na diskotéku a jej priebeh včetně známych účastníkov popísal zhodne s predošlými výpoveďami. V ďalšom však uviedol, že z Mlynskej doliny do Prievozu šiel z diskotéky na dvakrát, lebo do Prievozu zaviezli aj sestry Cohenové z Francúзка. Beďač niečo vycítil a šiel za Anďrášikom, ktorý mu nakreslil plán cesty. Dubravického do Prievozu nik nepozval a na priváte mu to aj bolo dávané najavo. Ako sa o "žúre" dozvedel Lechman Brázda navie. Pri prvej jazde odviezol Zimákovú, Čermana, Anďrášika a dve Francúzky a po príchode do domu Turčanovej sa ukázalo, že v dome je syn Turčanovej, Tibor Turčen, s ktorým Anďrášik dohodol, že spoločnosť môže ostať v byte asi 2 hodiny, pričom Turčan mal vypité a o podrobnosti sa nezaupjal. Brázda s Anďrášikom sa potom vrátili do Mlynskej doliny, tam Brázda hľadal Kocúra, nasledoval zhodný popis ^{konfliktu} Kocúra s Urbánkom vo vestibule. Kocúr šiel potom do sály pre zvyšok vína, keď medzitým Brázda odmietol Okenku, ktorý mal tiež záujem ísť sa zabávať. Pri jazde dolu kopcom od internátu mal rozsvietené iba obrysové svetlá, aby nesvietil do okien. Pri obchádzaní autobusovej zástavky Brázda, vidiac tam stáť dve osoby upozornil Kocúra slovami "Miloš, Tvoja kočka". Po zastavení vystúpil z auta Kocúr a prehováral poškodenú, aby šla s nimi, keď odmietala, že cestuje, vystúpil z auta aj Anďrášik a rozprával sa s Urbánkom, ktorý chcel ísť tiež

s nimi, avšak ho odmietli. Kocúr po márnom neliehaní vzal poškodenú, ktorá protestovala, ako keď sa dievčatá zdráhajú, a posadil ju do auta, kde sa predstavili krstnými menami.

V byte Turčanovej potom Brázda s Andrášikom šli za Tibbrom Turčanom do jeho izby požičať magnetofon. Najviac sa sa poškodenej venoval Kocúr a keď nechcela piť, snažil sa jej dať pohár k ústam, pričom z druhej strany sediaci Andrášik jej držal ruky, pričom si poškodená obliala nohavice. Potom sa preniesli na chodbu, poškodená sa prezliekla do šiat, ktoré mala v taške a medzitým Beďač s Čermanom odviezli dve Francúzky, ktoré sa dovtedy zdržovali s Čermanom v kuchyni. Odviezli ich na Gajovu ulicu, kde už vtedy býval Čerman v podnájme. Keď sa Čerman vrátil, začal sa venovať poškodenej, na čo Kocúr žiarlil a Zimáková bola roztrpčená. Neskôr poškodená odišla do izby, že je unavená, Čerman vzal víno a šiel za ňou, keď predtým usmernil Zimákovú do hostovskej izby. Andrášik upozorňoval, aby sa v byte veľmi nefajčilo a Brázda poslal Lachmana, ktorý bol opitý, ľahnúť si do spálne na zem. Dubravický potom povedal, že "... mohli by sme poškodenú pretiahnuť všetci ...". Kocúr sa s ním priam tlačil do izby, kde ležala poškodená a spala pri nočnej lampe a tichej hudbe. Brázda potom odišiel na balkón fajčiť a keď sa na krik vrátil do izby, Dubravický tam už nebol a Kocúr si zapínal nohavice. Poškodená kričala, že všetkých udá a nadávala. Prišiel Čerman, povedal, že aj on ich udá, urobil však iba paniku a o osud poškodenej sa nestaral. Najviac sa rozčuľoval, že Lachman spí v spálni. Čerman však ešte predtým mal pomer s poškodenou, pri ktorej ho Brázda videl ležať.

Medzitým Beďač, Lachman, Čerman a Dubravický odišli a poškodená sa ukludnila a zaspala. Po rôznych návrhoch čo s ňou, Brázda povedal, že pozná jazero v Kráľovej pri Senci, kde by sa mohli ísť okúpať. Keď Kocúr nevedel poškodenú zobudiť, obliekol jej modrý sveter od Zimákovvej a dolnú

časť tela jej zabalil do deky. Takto ju posadil do Brázďovho aute, pričom mala ústa previazané šatkou. Medzitým Andrášik robil v byte poriadok, Brázda mu pomáhal a Turčanovi vrátili magnetofon.

Po príchode k jazeru v Kráľovej Kocúr vzal spiacu poškodenú do náručia a niesol ju k vode. Brázda ostal v aute presviedčať Zimákovú, aby sa šla kúpať. Potom prišiel Andrášik z opačnej strany než je voda a pýtal sa na Kocúra, že pri vode ho niet. Kocúr potom vyšiel z nejakého porastu a na otázku Andrášika, kde je poškodená, povedal, že vo vode. Andrášik skočil do vody, kričal na Kocúra a po chvíli poškodenú našiel. Držal ju poď pazuchou a potom ju spoločne vytiahli na breh. Dávali jej umelé dýchanie, merali tep, avšak poškodená už nežila. Andrášik nadával Kocúrovi, že všetkým pokazí život, ale Kocúr povedal, že to nechcel urobiť. Andrášik potom povedal, že tam nemôže poškodená ostať, treba ju zatažiť, lebo vypláva. Keď Kocúr nenašiel kameň, ale špagát, vzal ju na plec a Andrášik so špagátom šiel za nim. Bola tam nejaká voda a nejaký plot a preto sa Brázda vrátil, pričom pochopil, že Kocúr chce fingovať sebevraždu.

Keď sa vrátili, Andrášik žiadal, aby ho Brázda odviezol do Bratislavy. Cestou Kocúr stále otváral okno a bolo mu teplo, načo Brázda v snehe pomôcť mu povedal "Miloš, ja tú vinu beriem na seba". Brázda potom vyhodil oknom topánku poškodenej, ktorú našiel v aute, za čo ho Andrášik hrešil, že to je stopa. Brázda ešte cestou navrhoval, aby sa vrátili a odviezli poškodenú k lekárovi, čo Andrášik zamietol ako nezmysel.

V Bratislave dal Andrášik Brázďovi 50.- Kčs na benzín. Potom Brázda s Kocúrom a Zimákovou sa vrátili do Nitry, cestou mlčali, iba na otázku Zimákovvej, že kto to urobil, Brázda odpovedal, že Kocúr. V Nitre potom Brázda vyložil

na nám. Osloboditeľov Kocúra, Zimákovú odviezol na autobusové nádražie pozrieť si spojenie, keď predtým odmietla aby ju odviezol kde potrebuje.

Na pojednávaní dňa 17.8.1982 potom ešte obžalovaný Brázda upresnil z vlastnej iniciatívy niektoré okolnosti, napr.; že Kocúr pri vystupovaní z auta v Nitre mal mokré vrecko na nahaviciach, čo vysvetlil, že tam má nahavičky poškodené; že do Kráľovej sa šli kúpať, aby poškodená vytriezvela; že Čerman chcel iba dočasne umiestniť Francúzky na Gajovej ulici, lebo do Lamača, kde bola jeho snúbenka musel prísť spolu s nimi; že je presvedčený, že Kocúr to nechcel urobiť a že Brázda mu prisľúbil vziať vinu na seba preto, lebo videl v akom je stave a pod. Súčasne vyhlásil, že odvoláva všetky svoje výpovede až do 16.8.1982, lebo dovtedy vypovedal v takom psychickom rozporení, že za svoje počínanie nebol zodpovedný. Vyslovil tiež domienku, že Andrášik s Čermanom a možno i Beďač s Dubravickým boli proti nemu dohodnutí a preto nevidel inú možnosť ako toto spojenie vyvrátiť.

V prípravnom konaní bol obž. Roman Brázda vypočutý viackrát. V prvých výpovediach uvádzal, že sa nepamätá na okolnosti účasti na diskotéke a postupne pripúšťal /už 17.6. 1981 - č.1.587-593/, že na tejto diskotéke bol. Vo výpovedi z 18.6.1981 /č.1.594-598/ už podrobnejšie uvádzal za účasti svojho obhajcu, že z diskotéky mohli odísť smerom ako sa ide na Zlaté piesky do domu, kde sa nachádzal privát Čermana. Túto výpoveď však vzápätí pred prekurátorom zmenil. Vo výpovedi 2.7.1981 vypovedal, že 9.7.1976 bol na diskotéke v Mlynskej doline a boli tam aj Kocúr, Andrášik, Čerman, Zimáková, Beňová, Dubravický a Okenka /č.1.621-626/. Nasledujúceho dňa uviedol, že by sa rád zdôveril vyšetrovateľovi o niektorých ďalších okolnostiach; Pokiaľ ide o účastníkov diskotéky oproti predošlým výpovediam označil aj Beďača a Lachmana ako

aj dve Francúzky s tým, že Dubravický s Lachmanom v priebehu večera odviezli spomínané Francúzky, s ktorými sa Dubravický vedel dohovoriť, lebo ovláda francúzčinu. V ďalšom priebehu Andrášik alebo Kocúr navrhli, že z diskotéky sa pôjdu ešte niekde zabaviť, menovite, že sa pôjde na Čermanov privát. V ďalšej časti tejto výpovede zhodne ako na hlavnom pojednávaní popísal konflikt Kocúra s jedným mládencom vo vestibule ako aj odchod od internátu jeho autom, v ktorom sa viezli Andrášik, Čerman, Kocúr a Zimáková. Cestou od internátu Kocúr kázal zastaviť, vystúpil z auta spolu s Andrášikom a začali presvedčovať dievča, aby šlo s nimi, Dievča potom do auta nastúpilo, avšak Brázda nevedel, či dobrovoľne alebo ju tam vtiahli. Potom prišli k jednému rodinnému domku, kde potom bol aj obž. Lachman, ktorý priniesol nejaký špagát. Neskoršie okolnosti pobytu v tomto domku si nevedel spomenúť až na to, že buď Andrášik alebo Kocúr navrhli, aby sa šli vykúpať. Keď prišli na miesto, kde ho nasmeroval Andrášik alebo Kocúr, obž. Brázda so Zimákovou ostali v aute, Andrášik, Kocúr a spomínané dievča vystúpili, kým Brázda sa v aute miloval so Zimákovou. Vtedy počul neprirodzený Andrášikov výkrik "pozri sa ako pekne pláva". Po výkriku Brázda vyšiel z auta, uvidel vo vode postavu dievčaťa, dostal z toho triašku a bol to preň veľký šok. V aute potom sa Andrášik vyjadril, že ak to niekto vyzradí, zlikvidujú ho /č.l.627-633/. Vo výpovedi dňa 7.7.1981 /č.l.639-642/ za prítomnosti krajského prokurátora potom upresnil, že na priváte Čermana 9.7.1976 boli tiež Beďač a Dubravický, ktorí prišli spolu s Lachmanom. Hlavným iniciátorom tejto akcie boli Andrášik a Kocúr, ktorí nútili toto dievča piť víno, zviazali ho špagátom, ktorý z kúpeľne priniesol Lachman, keď mu predtým Čerman povedal, že v kúpeľni nájde špagát. Kocúr s Andrášikom chytili poškodenú za hlavu, násilím sa snažili do nej naliat víno, keď Zimáková sa najskôr milovala s Čermanom vo vedľajšej miestnosti. Potom

do vedľajšej miestnosti za Zimákovou postupne odišli Dubravický i Brázda a keď sa Brázda vrátil od Zimákovvej do miestnosti, kde boli všetci, Andrášik a Kocúr vyhrážkami donútili Brázdu súložiť s poškodenou, pričom tam boli aj Dubravický, Bečač a Lachman. Dievča kričalo, plakalo, bolo vysilené a azda aj opité. Podobne vypovedal za prítomnosti obhajcu aj dňa 13.7.1981 /č.1.645-648/ a 14.7.1981 /č.1.649-653/, kde upresnil, že pri súložii Kocúra s poškodenou jednu nohu jej držal Andrášik a druhú Brázda, potom Kocúra v súložii vystriedal Andrášik, po ňom nasledoval Dubravický, pričom Čerman, ktorý predtým súložil so Zimákovou vo vedľajšej miestnosti, vrátil sa do miestnosti, kde boli ostatní už v čase, keď Kocúr súložil s poškodenou. V miestnosti bola neprehľadná situácia. Dubravický sa vyjadril, že s tým dievčaťom by sa malo dačo urobiť, lebo za to všetci môžu dostať po 5-6 rokov, načo Čerman reagoval, že azda až 10 rokov. Okolnosti odchodu z privátu, kde Čerman ostal i okolnosti "kúpania sa" popísal ako v predošlej výpovedi.

Vo výpovediach z 20.7.1981 a 28.7.1981 /č.1.661-665/ uviedol obž.Brázda, že keď na priváte vznikla spomenutá atmosféra v súvislosti s vyjadrením Dubravického, že za znásilnenie môžu dostať až 5-6 rokov a že preto dievča treba zlikvidovať, losovalo sa, kto vykoná likvidáciu a los padol na Andrášika a Kocúra, pričom z losovania boli vylúčení vodiči Brázda a Bečač ako aj Zimáková. Losovanie zorganizoval Dubravický a zúčastnili sa ho Kocúr, Andrášik, Čerman, Dubravický a Lachman tak, že sa vyťahovali biele papieriky, ktoré boli na štvoro preložené /č.1.664/. Dubravický navrhol, že Brázdovo auto má byť sledované Bečačovým autom, aby sa zistilo, či sa uskutoční ten čin, o ktorom sa losovalo na priváte Čermana /č.1. 667 zo 6.8.1981/.

Okolnosti losovania potom obž.Brázda zopakoval aj vo

svojej výpovedi z 19.8.1981 za prítomnosti svojho obhajcu. Vo výpovedi z 8.9.1981 /č.1.675-678/ potom zdôraznil, že veľkú úlohu pri násilnostiach zohral Dubravický, ktorý znásilnenie navrhoval a na ďalšom konaní mal podiel Andrášik, ktorý povedal, že to dievča treba odstrániť, lebo inak si skazi celý život. Do Kráľovej potom prišli na dvoch autách, Andrášik potom keď stál pri vode kričal na ostatných "poďte mi s ňou pomôcť, tu nemôže ostať, musíme ju priniesť, lebo by ju tu hneď našli". Potom všetkom potom Brázda odviezol Čermana a Andrášika do Bratislavy a Zimákovú s Kocúrom do Nitry. Potom Andrášik s Čermanom na Čermanovej chate v Nitre žiadali od Brázdu, aby vinu vzal na seba, čo im tento aj prisľúbil. V tejto výpovedi ako aj vo výpovedi z 10.9.1981 za prítomnosti svojho obhajcu i krajského prokurátora ďalej doplnil, že spoločne s Kocúrom hodili zviazanú Cervanovú pôvodne do stojatej termálnej vody, Andrášik pritom bezprostredne nebol, ale vzápätí tam prišiel a povedal, že Cervanová tam nemôže zostať, lebo ju hneď nájdu, preto ju vytiahol z vody a všetci traja, t.j. Kocúr, Andrášik a Brázda ju preniesli do neďalekej tečúcej vody. Vtedy už nedýchala. V tom istom čase tam už bolo aj Beďačovo auto s Dubravickým, Lachmanom a Čermanom /č.1.680/.

V ďalšej výpovedi dňa 7.10.1981 /č.1.681-685/ za prítomnosti obhajcu obž.Brázda uviedol ďalšiu podrobnosť, že osobne videl ako s poškodenou súložil Kocúr a Andrášik a sám Brázda pri jednej z týchto súloží asistoval tak, že držal poškodenú. Celkove tam bola taká atmosféra, že každý s poškodenou musel vykonať pohlavný styk. Menovite nevedel uviesť presné poradie, vedel iba to, že Kocúr bol prvý, ktorý ju znásilnil. V tejto výpovedi tiež pozmenil svoje predošlé údaje, že pokiaľ sa losovalo na private Čermana, týkalo sa to poradia súloží. Tiež vypovedal, že ešte aj na brehu jazierka

v Kráľovej videl Kocúra ako leží na poškodenej, zahriakol ho, spolu s Kocúrom preniesli poškodenú na breh neďaleko termálnej vody a potom ju Kocúr sám niesol v náručí brodiac sa vodou a hodil ju do hlbšej vody. Brázda sa na toto hodenie iba pozeral a pozmenil svoju predošlú výpoveď, že ju do vody hodil spoločne s Kocúrom. Potom Brázda prišiel k Beďačovmu autu, v ktorom sedel Čerman, ktorý sa pýtal "kam ste ju hodili". Keď mu Brázda odpovedal, že do termálnej vody, Čerman zahrešil a povedal, že ju hneď nájdu. Nieкто z dvojice Čerman alebo Andrášik ďalej povedal, že ju treba odtiaľ vytiahnuť a preniesť do druhej vody. Potom Brázda s Kocúrom šli dievča hľadať, Andrášik povedal, že predsa tam musí niekde byť, hľadal ju sám, po pár minútach ju našiel, ťahal ju z vody a kričal, poďte mi pomôcť. Poškodenú prenášali Andrášik s Kocúrom, pred ním išiel Čerman a Brázda za nimi. Keď prišli k tečúcej vode, Brázda mal povedať, že by ju bolo treba zatažiť, avšak Čerman protestoval, že treba, aby ju odniesla voda.

V obsiahlej výpovedi zo dňa 12.10.1981 za prítomnosti svojho obhajcu /č.l.686-693/ obž.Brázda v podstate znovu popísal okolnosti únosu poškodenej pri odchode z diskotéky s tým, že Kocúr s Andrášikom poškodenú chytili, naložili do auta, pričom Brázda vytrhol Urbánkovi tašku a hodil ju do auta. Pri konci ich počínania v byte Andrášik povedal, že Čerman je nahnevany, nasledovala porada, pri ktorej Čerman s Andrášikom komentovali situáciu v tom zmysle, že poškodená im môže skaziť celý život, že ju treba nejakým spôsobom umlčať. Na to obž.Brázda poznamenal, že pri Senci sú jazerá, pri ktorých jeho známy Stacho Machata má chatu a že pri Kráľovej je tiež nejaké jazero. Na to privolali do miestnosti aj ďalších okrem poškodenej, Zimákovej, prípadne i Lachmana, ktorý spal na poschodí v spálni. Čerman s tým nechcel nič mať

a z miestnosti odišiel, ale Andrášik "spustil svoj monolog. Hovoril veľmi sugestívne ... o tom, či si chcú skaziť život, keď dopustia, aby ich dievča udalo..., že by ju bolo treba umlčať". Na Brázduv podnet sa Kocúr neúspešne pokúšal presvedčiť poškodenú, aby nikoho neudávala, Andrášik "položil si rečnícku otázku, že kde a akým spôsobom ju teda umlčíme. Hovoril, že by ju bolo dobré hodiť do vody a na to som ja povedal, že poznám to miesto pri Kráľovej. Tieto posledné slová predchádzali hlasovaniu... Čerman povedal, že v byte treba urobiť poriadok a tejto činnosti som sa zhostil ja ... Hlasovanie bolo znamením ruky - zdvihnutím" /č.l.688-689/. V ďalšej časti tejto výpovede obž.Brázda uviedol, že do Kráľovej prišiel autom ako prvý. Keď zastavil, Kocúr a Andrášik vzali dievča a zobrali ho niekde do auta, on ostal sedieť v aute so Zimákovou. Za nejaký čas pribehol Andrášik, zavolať Brázdu, aby sa pozrel, čo sa deje s poškodenou a keď Brázda vystúpil a šiel na miesto, kde ho viedol Andrášik, videl ako Kocúr leží na Cervanovej.Brázda začal Kocúrovi nadávať, pobral sa smerom k autu a o nejakú dobu počul krik. Keď sa vrátil k vode, videl Andrášika vo vode neďaleko brehu držať poškodenú pod krkom tak, že mala hlavu blízko vody. Bol celý zúfalý, kričal na Kocúra, ktorý odišiel za ním do vody, chytil Cervanovú a ťahal ju ďalej od brehu. V tom okamihu ako sa jej Kocúr chopil, Andrášik rýchlo vyšiel z vody a začal utekať. Kričal na Kocúra, aby ju hodil do hlbšej vody. Brázda sa pritom pýtal Kocúra, či poškodená ešte žije, načo dostal zápornú odpoveď. Keď sa vrátili na breh, Beďačovo auto tam už bolo a Čermana sa pýtal, kde je to dievča. Vzápätí zahrešil, že tam ju hneď nájdu a treba ju preniesť. Potom ju šiel Brázda s Kocúrom hľadať a keď ju nenašli, šiel poškodenú hľadať Andrášik, ktorému sa to podarilo. Na jeho výzvu, aby mu pomohli poškodenú vytiahnuť, prišli tam Čerman, Kocúr a Brázda; Kocúr s Andrášikom ju niesli za asistencie Čermana a Brázdu k

tečúcej vode a keď Čerman povedal, že treba, aby poškodenú odniesli k vode, hodili ju do vody. Potom v Brázdovom aute odišli Zimáková, Kocúr, Čerman a Andrášik do Bratislavy-La- mača, kde vystúpili Čerman a Andrášik a Brázda a potom od- viazol Kocúra a Zimákovú do Nitry. Druhé auto s osádkou šlo priamo do Nitry.

Na druhý deň 10.7.1976 na podklade predchádzajúceho telefonického rozhovoru obž.Brázda prišiel na chatu Čermana v Nitre na Zobori, kde Andrášik s Čermanom začali presviedčať Brázdu, že na ten dom priviedol účastníkov on a že tým je vinný. Chceli od neho, aby prítomnosť v dome na Varínskej ulici v Bratislave, ani v Kráľovej nikdy nespomínal. Nalie- hali na neho, aby vinu vzal na seba, pričom obž.Brázda v uve- denej výpovedi výslovne povedal, že slová, kroté pritom používal: vypovie až na súdnom pojednávaní /na hl.pojednávaní č.1.2214 obž.Brázda však na uvedenú okolnosť reagoval v tom zmysle, že takéto slová neexistujú/.

Obž.Brázda napokon vo svojej výpovedi dňa 2.11.1981 -> /č.1.696-707/ za prítomnosti svojho obhajcu i krajského prokurátora sa zmienil o tom, že počas jeho pobytu vo väzbe v Bratislave mu jeho spoluväzeň Ján Janžetič začal rozprávať, že hovorí zo sna a reprodukoval mu obsah tohoto vyprávania. V dôsledku toho potom obž.Brázda vraj nerozoznal realitu od fikcie a od snov a takto si skresľoval niektoré fakty. Vyhlá- sil, že odvoláva všetky svoje výpovede a chce vypovedať ako to bolo; Aj v rámci tejto výpovede však zotrval na tom, že v Nitre na kúpalisku sa najprv stretol s Kocúrom, ktorý mu povedal, že v Bratislave bude nejaká diskotéka a že by sa tam mohli ísť pozrieť. Vzápätí sa na kúpalisku stretli s Na- deždou Beňovou a Stanislavom Dubravickým a neskôr s Okenkom, s ktorými sa dohodli, že na túto diskotéku pôjdu. V Bratislave potom boli isté problémy so vstupom na diskotéku, keď tam

obžalovaný Brázda uvidel pred vchodom Beďača, Lachmana a v sále Andrášika a Čermana v spoločnosti dvoch dievčat - ako neskôr vysvitlo Francúzok. Postupne sa im podarilo dostať sa do sály. Obž.Brázda zo zainteresovaných osôb jednoznačne označil ako účastníkov diskotéky Andrášika, Čermana, Lachmana, Dubravického, Beďača, Kocúra, dve Francúzky, Zimákovú, Beňovú a Okenku. Zopakoval tiež, že na požiadanie Dubravického požičal auto Lachmanovi, aby niekam spoločne odviezli spomenuté Francúzky. V priebehu diskotéky mu Kocúr ukazoval nejaké dievča, ktoré nazval "zlatinkom". Medzitým sa Kocúr dozvedal, či by sa ešte niekde nedalo ísť, až napokon cestou Andrášika a Čermana za spoluúčasti Zimákovej sa dohodli, že z diskotéky ešte niekam pôjdu. Pri odchode z diskotéky mal Kocúr vo vestibule internátu konflikt ohľadom dievčaťa "zlatinka", ktoré bolo v spoločnosti nejakého chlapca. Priebeh tohoto konfliktu obž.Brázda popisoval v podstate zhodne ako v predošlých výpovediach. Konflikt vo vestibule a tiež okolnosti pri nakladaní poškodenej do auta a priebeh pobytu všetkých obžalovaných i Zimákovej a poškodenej taktiež popísal v podstate zhodne ako v predošlých výpovediach. Dodal, že potom sa začalo hovoriť o spoločnej súložii, proti čomu Brázda protestoval, ale nik ho nerešpektoval. V tom čase boli v miestnosti i ďalší, t.j. Andrášik, Beďač, Kocúr, Dubravický i poškodená. Čerman bol v tej dobe so Zimákovou; Lachman niekde spal. Keď s poškodenou súložil Andrášik, táto kričala a Dubravický, Beďač a Kocúr ju Andrášikovi držali. Dievča bolo odkryté, od pásu dolu nahé a neustále kričalo "zmiznite, všetci zmiznite, všetkých Vás udám". Obž. Brázda ju mal vtedy zakryť a povedať jej "ja Ti nechcem ublížiť, poď obleč sa", ale ona stále kričala a vôbec ho nevnímala. Potom zakročil Čerman, ktorý narezal aj do vedľajšej miestnosti, kde uvidel Lachmana a naďalej sa rozčuloval. O nejaký čas prišiel za Brázdom Andrášik a povedal mu, že Čerman je nahnevaný a chce s nimi hovoriť.

Obž.Brázda zopakoval, že Čerman mal výhraďy v tom zmysle, že poškodená všetkým zkaží život, načo Andrášik mal reagovať, že ju treba nejakým spôsobom umlčať a hodiť do Dunaja. V tejto výpovedi obž.Brázda znovu uviedol, že má vedomosť o jazeroch pri Senci, ale nevie, či by trafil k termálnemu jazeru. Po zainteresovaní ostatných Kocúr s takým postupom nesúhlasil, Beďač povedal "ja som neutrálny", Lachman tam nebol a Čerman mal povedať "keby niečo, tak ja o ničom neviem". Andrášik na to začal vysvetľovať a hovoril, že on ostatných nechce ovplyvňovať, ale že to dievča všetkým zkaží život, že s ňou treba niečo urobiť a že Brázda pozná nejaké teplé jazero, do ktorého by ju bolo treba hodiť a chcel, aby sa o tom hlasovalo. Potom sa hlasovalo o tom, či bude poškodená zlikvidovaná. Podrobnosti priebehu hlasovania obž.Brázda do určitej miery pozmenil, ale zdôraznil, že pokiaľ ide o to, kto má likvidáciu vykonať, vyznievalo to od Andrášika asi tak, že to má urobiť Kocúr. Potom obž.Brázda vraj už len videl, ako z miestnosti Kocúr s Andrášikom niesli poškodenú na rukách, zabalenú v deke, naložili ju do Brázdovho auta na zadné sedadlo, kde sa aj sami usadili, Zimáková sedela v predu a ostatní šli Beďačovým autom. Brázda riadil vozidlo smerom na Nitru, pri Senci ho napravil na cestu Andrášik smerom doprava a keď prišli do Kráľovej zastavili sa pri vode, Andrášik s Kocúrom dievča vyniesli a o chvíľu Andrášik prišiel po Brázdu, ktorý im pomohol preniesť poškodenú k vode. Potom Kocúr podal poškodenú Brázdovi, ktorý ju ponoril do vody, chvíľu ju tam držal, avšak potom vyskočil na breh a začal si robiť výčitky svedomia. Kocúr na to skočil do vody a pretože poškodenú bolo vidno, odniesol ju ďalej od brehu. Na upozornenie Čermana alebo Andrášika, že poškodenú tam hneď najdu, začali ju vo vode hľadať a pridal sa k nim aj Andrášik. Potom Kocúr s Andrášikom odniesli poškodenú tam, kde ich viedol Čerman a hodili ju do tečúcej vody. Brázda šiel za nimi ako posledný. Po zavezení

Andrášika a Čermana do Bratislavy-Lamača, obž. Brázda odviezol Zimákovú a Kocúra do Nitry. Obž. Brázda v tejto výpovedi dodal, že presne nevie, čo počas uvedeného konania robili Dubravický, Lachman a Beďač, ale zrejme vedeli, na čo sa ide do Kráľovej s prípadnou výnimkou Lachmana, ktorý o tom nemusel vedieť, "pretože pri dohode na priváte spal".

V závere uvedenej výpovede obž. Brázda poznamenal, že po niekoľkých dňoch na chate Čermana v Nitre, kde bol prítomný aj Andrášik, sa o celom prípade hovorilo, obaja sa mu vyhrážali, avšak bližšie k tomu nebol ochotný vypovedať.

Obž. Juraj Lachman bol vypočutý na hlavnom pojednávaní v dňoch 14. a 15. 6. 1982 /č.l. 2233-2252/ a dňa 17. 8. 1982 /č.l. 2385-2388/. Vypovedal, že niekedy v prvých júlových dňoch v r. 1976 sa stretol s Brázdom, ktorý spomenul, že na druhý deň pôjde do Bratislavy a na jeho požiadanie mu Brázda prisľúbil, že ho vezme so sebou. Na druhý deň ráno sa potom Brázda preň zastavil, auto už bolo obsadené, okrem Brázdu v ňom sedeli Beňová, Kocúr, Ok-enka a Dubravický. Po príchode do Bratislavy Beňová s Dubravickým vystúpili pri kaviarni Metropol, ostatní potom šli za Andrášikom s Čermanom a dohodli sa, že pôjdu večer na diskotéku. Na diskotéke potom obž. Lachman označil ako účastníkov zábavy Brázdu, Andrášika, Čermana, dve Francúzky, Beďača, Dubravického, Kocúra, Okenku a ďalšie dievča, o ktorom sa neskôr dozvedel, že sa menuje Vozárová /Zimáková/. Okolo 21.00 hod. prišiel za ním Dubravický s požiadavkou, aby ho Brázdovým autom odviezol spolu s dvomi Francúzkami. Dubravický sa s Francúzkami rozprával po francúzky a ukazoval cestu Lachmanovi na nejaké sídlisko smerom na Brno. Po návrate na diskotéku mu potom Brázda povedal, že pôjdu ešte na nejaký privát k Čermanovi. Na privát šli Beďačovým autom spolu s Dubravickým. Na tomto priváte už boli Kocúr, Andrášik, Čerman, Zimáková a nejaké cudzie dievča, ktoré dovtedy obž.

Lachman nepoznal. Prítomní sa správali k dievčaťu nezdvorilo, Andrášik jej držal ruky, Kocúr jej lieval do úst víno a keď žiadala, aby ju pustili, že zmešká vlak, Andrášik mal povedať "vlakov Ti pôjde ajajaj". Potom ju Andrášik s Brázdom vzali do voľnejšej časti miestnosti a Dubravický jej dal facku. Pristúpili k nej aj Čerman a Kocúr, ktorý mal v ruke špagát. Andrášik s Brázdom v spoločnosti Kocúra jej začali zväzovať ruky. Andrášik si kľakol pred dievča a začal ju od pása dole vyzliekať. Andrášik s Brázdom v spoločnosti Kocúra jej začali zväzovať ruky. Čerman jej ruky nezväzoval /č.1.2236/; stál oproti poškodenej, nič nerobil, ale ani poškodenú nebránil. V čase, keď poškodená kričala, aby ju nechali, odišiel k oknu a zrejme sa pozeral von, či to z vonka niekto nepočuje /č.1.2240; 2252/. Beďač a Lachman proti tomu protestovali, načo ich Andrášik zahriakol. Dievča kričalo, Kocúr jej chytil ústa a spolu s Andrášikom a Dubravickým jej opätovne lievali do úst víno. Beďač potom podošiel k poškodenej. Lachman sa vraj na to nemohol dívať, lebo "... niečo také drzé a odporne som dovtedy nevidel". Preto vyšiel na poschodie do spálne a keď počul kroky začal sa pretvarovať, že spí. Do spálne prišiel Čerman so Zimákovou, s ktorou tam mal pomer. Lachman vraj potom skutočne zaspal a prebudil sa až keď ho Dubravický kopol. Keď sa Lachman vrátil dolu, nevedel sa vraj dobre zorientovať, ale pripustil, že tam mohlo prebiehať aj nejaké losovanie. Vzápätí byt opustili a Lachman s Dubravickým, Čermanom a Beďačom nastúpili do Beďačovho auta. Brázdovo auto už malo rozsvietené svetlá, Brázda povedal Dubravickému "... my už ideme a Dubravický odvetil, že dobre aj my". Počas jazdy obž.Lachman zaspal, nevie čo sa robilo a prebudil sa až v Nitre. V auto boli už len Beďač a Dubravický.

Po určitej dobe sa potom obž.Lachman stretol v Nitre v reštaurácii Zobor s obž.Kocúrom, ktorý sa mu zveril slovami "... Ďuro musím Ti povedať niečo strašné, zabil som jedno

dievča". Potom Kocúr Lachmanovi rozprával, že to dievča znásilnili a chcela ich udat, preto ju zabil.

Neskôr, koncom roka 1976 mal Lachman anonyálny telefonát v tom zmysle, že ak nebude mlčať, doplatí na to. Podobné vyhrážky sa potom ešte opakovali aj v roku 1977.

Obž.Lachman jednoznačne trval na tom, že okrem neho ne byte v Prievoze boli Čerman, Andrášik, Brázda, Kocúr, Beďač, Dubravický, Zimáková a poškodená. Menovite vylúčil, že by tam boli aj dve Francúzky, lebo ich z diskotéky osobne odviezol s Dubravickým na Brázdovom aute do Lamača.

V prípravnom konaní obž.Lachman najprv uvádzal, že si na podrobnosti nepamätá, neskôr pripustil, že sa zúčastnil kritického dňa diskotéky. Vo svojej výpovedi zo dňa 13.8.1981 /č.1.912-917/ za prítomnosti obhajcu vypovedal, že po odchode z diskotéky na Beďačovom aute s Beďačom a Dubravickým prišiel na privát Andrášika a Čermana. V byte vtedy už boli Čerman, Andrášik, Kocúr, Brázda a dve dievčatá, z ktorých jednu poznal z videnia z Nitry. Ďalšie dievča, ktoré nepoznal, začali prítomní ohmatávať, proti čomu protestovala. Potom Brázda povedal Lachmanovi, aby šiel po špagát do kúpeľne. Lachman vtedy ešte nevedel, na čo im bude špagát, avšak keď ho pri-niesol a Brázda s Kocúrom i s ďalšími jej začali zväzovať ruky, začalo sa mu to celé hnusiť a odišiel do inej miestnosti, kde sa najprv pretvaroval, že spí a neskôr skutočne zaspal. Dňa 14.8.1981 /č.1.918-919/ za prítomnosti krajského prokurátora opätovne doznal, že na Brázdovu požiadavku pri-niesol z kúpeľne šnúru na prádlo a keď ho Dubravický potom neskôr prebudil v spálni, bol vyzvaný, aby si vytiahol nejaký lístok, pričom však nevedel, o čo sa jedná. ^{pri tom bol aj Beďač} Podobne vypovedal aj 3.9.1981 za prítomnosti obhajcu. Rovnako za prítomnosti obhajcu dňa 27.10.1981 /č.1.926-928/ spresnil, že keď ho

Brázda poslal po špagát, predstavoval si to Lachman tak, že chce Brázda dievča postrašiť, aby sa nebránilo. Okolo poškodenej boli zhluknutí všetci piati okrem Beďača, ktorý stál niekde obďaleč. Keď k ním prišiel Lachman niekto mu vzal špagát z ruky. Potom začali tomuto dievčaťu zväzovať ruky dozadu a vyzliekať ju zo spodnej časti odevu. Beďač im povedal niečo v tom zmysle "chlapci nebláznite, nechajte to dievča". Atmosféra, ktorá tam bola nedovoľovala nikomu z domu odísť. Keď už boli pripravení na odchod, Dubravický alebo Andrášik, Lachmanovi povedali, aby si niečo vytiahol, pričom Lachman predpokladal, že to mohlo mať niečo spoločné s odchodom - s obsadením áut.

Obž. Lachman na hlavnom pojednávaní vysvetlil počiatočné popieranie vo výpovediach z prípravného konania tým, že sa nalakal a miesto pôvodného zámeru vypovedať všetko čo vie, urobil pravý opak a všetko zapieral.

Obž. Miloš Kocúr na hlavnom pojednávaní dňa 15.6.1982 /č.1.2255-2260/ spontánne sa vyjadril k obžalobe, že kritického dňa vôbec v Bratislave nebol. Spätne si vybavil v pamäti sled jednotlivých udalostí podľa toho, že v marci a apríli 1976 si vybavoval prestup zo štúdia na Strojníckej fakulte SVŠT v Bratislave na Vysokú školu poľnohospodársku v Nitre. Vzápätí si vybavoval sobášne formality, 6.6.1976 sa ženil a od začiatku júla 1976 v spoločnosti Dagmar Daňovej, Dagmar Luprichovej, Michala Lupricha, Františka Daňu, Jozefa Daňu a Jozefa Šubu začali chodiť na víkendy, najprv do Veľčíc a neskôr do Ivánky. Ako študent si potreboval privyrobiť a preto od 5. do 8.7.1976 pracoval ako brigádnik v Mazutovej kotolni v Chrenovej, odkiaľ prešiel 9.7.1976 do Mestského stavebného podniku v Nitre ako brigádnik administratívnych prác v dopravnom stredisku, kde bol vedúcim Juraj Halachy.

Dechádzka do práce sa zaznamenávala do pracovnej karty a bez vedomia nadriadených, nebolo možno z pracoviska odísť. Preto aj 9.7.1976 odišli na víkend s uvedenou spoločnosťou asi o 18.00 hodine. Na podrobnosti tohoto víkendu si preto tak dobre pamätal, lebo bola búrka - jediná počas víkendových piknikov.

Obžalovaný Kocúr ďalej vypovedal na hlavnom pojednávaní, že o tom, že malo byť unesené a zavraždené nejaké dievča sa dozvedel iba z novin a televízie.

Obž. Miloš Kocúr bol zadržaný dňa 16.6.1981, kedy mu bolo doručené uznesenie o vznesení obvinenia pre trestné činy obmedzovania osobnej slobody a vraždy. V rámci nasledujúceho výsluchu /č.1.710-718/ vypovedal, že 9.7.1976 odcestoval po dohovore s Brázdom, Čermanom, Andrášikom a Zimákovou alebo Beňovou, Brázdovým autom z Nitry do Bratislavy so zámerom zúčastniť sa diskotéky. Diskotéky sa zúčastnili aj ďalší Nitrančania, boli tam aj dievčatá z Francúzska, ktoré tančili bosé. Obžalovanému Kocúrovi sa zapáčilo jedno z dievčat, ktoré však odmietalo s ním tančiť. S týmto dievčaťom sa bavil istý Igor /vo fotoalbume označený pod č.14/. Počas diskotéky sa obž. Kocúr dozvedel o možnosti ďalšej zábavy na jemu neznámom mieste. Pri odchode z diskotéky mal obž. Kocúr konflikt vo vestibule internátu so spomenutým Igorom, ktorý dievčaťu niesol cestovnú tašku. Pri tomto konflikte obž. Kocúr dal Igorovi facku. Potom obžalovaní Brázda, Čerman, Andrášik, Kocúr spolu so Zimákovou nasadli do Brázdovho vozidla a po odchode z parkoviska pri autobusovej zastávke uvideli dievča, o ktoré mal predtým Kocúr záujem. Zastavili sa pri ňom, z vozidla vystúpil Kocúr s Andrášikom, prehovárali ju, aby šla s nimi a keď nesúhlasila, násilím ju vtiahli do auta. Potom prišli do

tichej uličky a zastavili pred domom s kovovým oplotením. Čerman odomkol bránku i vchod do domu, vošli dnu, začali sa baviť, ponúkali spomenuté dievča vínom, ktoré však odmietalo piť. V priebehu zábavy navrhovali vykonať hromadný sex; Zimáková s tým súhlasila, avšak poškodená nie. Preto ju Kocúr v súčinnosti s Andrášikom, Brázdom a Čermanom vyzliekli a postupne na nej vykonali súlož. V priebehu tohoto počínania niekto priniesol šnúru, ktorou dievčatu zviazali ruky za chrbtom. Medzi tým ju tiež nútili piť víno. Asi po 2 hodinách sa vraj rozhodli, že sa pôjdu okúpať k Sencu. Keďže sa báli, že dievča bude vonku kričať, Kocúr jej previazal cez ústa vreckovku. Potom šli na výpadovku pri Zlatých pieskoch a pokračovali smerom na Senec. Z hlavnej cesty odbočili a Brázda s autom zastavil pri nejakom bágrovisku neďaleko dediny. Tam vraj všetci s ňou vykonali znovu súlož. Keď s poškodenou vykonal súlož Kocúr, skočil vraj do vody a o chvíľu počul nejaký šplechot a krik. Vzápätí uvidel, že vo vode sú traja z jeho spoločníkov pri dievčati, ktorému Andrášik drží hlavu pod vodou. Obž. Kocúr na nich kričal, aby nebláznili, ale keď prišiel k nim, dievča už bolo bezvládna a všetci sa zhodli na tom, že je mŕtve. Kocúr bol z toho otrasený a len hmlisto si pamätal, že dievča zobrali a odniesli ju k nejakému potoku, do ktorého ju hodili. Na otázku Zimákovvej, ktorá bola v aute jej povedali, že dievča sa pri bláznení vo vode utopilo, z čoho bola Zimáková šokovaná.

Vo výpovedi dňa 18.6.1981 //č.1.715-718/ obž. Kocúr uviedol, že na diskotéke okrem Brázdu, s ktorým pricestoval do Bratislavy, videl Dubravického, Beďača, Igora Urbánka, Vieru Zimákovú, Andrášika, Čermana, dve Francúzky a ďalších. Okolnosti svojho záujmu o poškodenú, konfliktu s Urbánkom, vťahnutia poškodenej do auta, násilie v byte i počínania pri bágrovisku, opísal v podstate zhodne ako v predošlej výpovedi. Tého istého dňa v rámci vypočúvania krajským prokurátorom s jeho súhlasom bola jeho výpoveď zaznamenaná na magnetofonový záznam.

s tým, že tento záznam bude tvoriť súčasť zápisnice /prepis výpovede viď č.l. 721-728 - ako aj príloha trestného spisu/. V tejto výpovedi potvrdil základné okolnosti o priebehu celého skutkového deja.

Pokiaľ bol vypočúvaný 30.6., 2.7., 14.7.1981 obž.Kocúr poprel, že by sa bol zúčastnil diskotéky a ďalšieho konania 9.7.1976 /č.l.729-735/.

Vo výpovedi zo dňa 21.7.1981 za účasti obhajcu obž. Kocúr opätovne zmenil výpoveď s tým, že odkazuje na svoje prvé výpovede, v ktorých pred prokurátorom popísal celú udalosť a upresnil, že poškodenú vtahoval do auta Andrášik. Pokiaľ ide o prítomných na byte Čermana, označil aj /obž. Lachmana. Ďalej zopakoval, že potom sa prešlo "postupne na ten sex..." najprv ju prehovárali slovné a potom ju začali obťažovať, Andrášik ju vyzliekol, ona sa tomu bránila a ďalej sa odohralo všetko tak, ako uviedol vo svojej prvej výpovedi, okrem toho, že by poškodenej Brázda pchal do pošvy fliašu, resp. že by poškodenú nútili na ďalšie perverzity. Všetko ostatné sa vraj odohralo tak ako vypovedal vo svojej prvej výpovedi aj vo výpovedi pred prokurátorom". Nápad, aby šli potom do Kráľovej predniesol Andrášik alebo Čerman. Pokiaľ ide o počínanie obžalovaných pri jazere si vraj [myslel,] že Andrášik chce poškodenú iba naplašit', až neskôr, keď poškodenú vytiahli z vody, zistil, že je už mŕtva /č.l.736-737/.

Vo výpovedi dňa 29.7.1981 za prítomnosti obhajcu obž. Kocúra, tento vypovedal, že z privátu Čermana odišli na dvoch autách, jedno bolo Brázdovo - Fiat 125P a druhé bolo Beďačovo. Beďačovo auto riadil Beďač a osádku tvorili Dubravický, Lachman a ako sa pamätá aj Čerman. Brázdovo auto šlo prvé, pred Sencom odbočili pri nejakom moste a všetci okrem Zimákovej z auta vystúpili, včetně poškodenej. Potom Andrášik odviezol

dievča k potoku, tam sotil do nej, spadla do vody, on za ňou vošiel a ponoril jej hlavu pod hladinu. Obž.Kocúr vraj zbadal, že je zle a snažil sa dievčatu pomôcť. Keď ju vytiahli na breh usúdili, že už je asi mŕtva. Vtedy mal Dubravický povedať, že musia držať pohromade, nič nehovoriť, lebo dopadnú ako ona /č.l.743/.

V ďalších výpovediach, menovite z 11.8.1981 /č.l. 745 - 746/ obž.Kocúr povedal, že keď poškodenej dával pohár s vínom k ústam už mala zviazané ruky a víno jej dával preto, lebo mu jej prišlo ľúto a chcel, aby sa osviežila. Ostatní nedoveli, aby ju rozviazal. Na to Dubravický navrhol zlikvidovať Cervanovú, pričom povedal, aby sa zbavili aj Zimákovej. Dubravický navrhol žrebovanie, ktorého sa zúčastnil aj Kocúr, lebo musel, ale pritom si myslel, že ide o nejaký zlý žart. Žreb padol na Andrášika a na neho. Potom šli na návrh Brázdu na nejaké miesto, ktoré poznal Brázda, lebo ako filmár sa zaujímal o prírodu a poznal hodne rôznych miest. V Brázdovom aute bola osádka: Brázda, Andrášik, Zimáková, Cervanová a Kocúr; v Beďačovom aute boli Beďač, Dubravický, Lechman i Čerman. "Títo išli za nami z toho dôvodu, že sa chceli presvedčiť, že ja s Andrášikom skutočne vykonáme likvidáciu" /č.l. 746/.

Spomedzi ďalších výpovedí /v prípravnom konaní/ možno poukázať aj na výpovede obž.Kocúra zo dňa 7.9.1981, 22.9.1981, 29.9.1981, ako aj z 29.10.1981 /č.l. 751-763/, v ktorých s odkazom na predošlé výpovede upresnil, že Dubravický s Čermanom spomenuli, že by bolo treba poškodenej sa nejakým spôsobom zbaviť, s čím súhlasil v duchu aj obž. Kocúr. Preto ani nijako neprotestoval proti návrhu, aby ju zlikvidovali, ani proti losovaniu, ktorého iniciátorom bol Dubravický. Menovite na č.l. 751-752 vypovedal: "... a potom som bol spoločne s Andrášikom vylosovaný ako likvidátor, vedel som,

že sa táto likvidácia Cervanovej bude musieť uskutočniť, ale v duchu som dúfal, že niečo do toho príde a že sa na tom nebudem musieť zúčastniť. S týmto som aj nastupoval do auta... Taktiež po vystúpení z vozidla pri samotnom bágrovisku som neveril tomu, že by ju niekto dokázal zlikvidovať ..., teda aj potom ako ju Andrášik hodil do tej vody, vliezol za ňou a začal jej ponárať hlavu pod vodu som si stále myslel, že ju týmto chce iba nejako prinútiť k tomu, aby sa vzdala úmyslu nás oznámiť a myslel som si, že buď na to ona pristúpi, alebo Andrášik sa zbadá a ju z vody vytiahne a pokúsime sa ju nejako ináč prehovoriť ... Ďalej viem, že po tejto vražde sa aj Andrášik zľakol toho, čo spravil, ale hneď potom padol od niekoho návrh, že by sa malo s mŕtvolou niečo urobiť, aby sa oddialilo jej nájdenie. Z tohoto dôvodu bola mŕtvola aj prenesená o niečo ďalej do tečúceho potoka ...". V ďalšej výpovedi dňa 22.9.1981 obž. Kocúr doplnil, že po vytiahnutí mŕtvoly Cervanovej z bágroviska pomáhal aj on preniesť ju do tečúcej rieky. Pri bágrovisku bolo aj druhé vozidlo s Beďačom, Lachmanom, Dubravickým a Čermanom. Z oboch vozidiel vystúpili všetci okrem Zimákovvej, ktorá ostala v Brázdovom vozidle a chvíľu pri nej ostal aj Brázda, tento však potom prišiel ku vode. Z Kráľovej pri Senci sa potom Brázdovým autom vrátili naspäť do Bratislavy, kde v Lemači vyložili Čermana s Andrášikom. Potom sa Brázda s Kocúrom a Zimákovou vrátili do Nitry /č.l. 753-755/.

Vo výpovedi zo dňa 29.9.1981 obž. Kocúr povedal, že na základe obáv z prísneho trestu za znásilnenie došlo k lošovaniu o likvidácii Cervanovej. Čerman a Beďač sa prizerali, čo sa robí s poškodenou jednak na byte jednak pri jazere, aktívne sa do likvidácie nezapojili, ale ani nebránili Andrášikovi v konaní s poškodenou /č.l. 756-757/. Aj vo výpovedi zo dňa 29.10.1981 za prítomnosti krajského prokurátora a obhajcu obžalovaného /č.l. 760-763/ obž. Kocúr doložil, že už

v priebehu znásilňovania poškodenej si uvedomil, čo urobili a snažil sa od ďalšieho konania dištancovať, ale registroval, čo sa ďalej dialo. Všimol si, že poškodená má uviazenu vreckovku okolo tváre v čase, keď ju viedli do auta, resp. keď už bola v aute. Priamo o zneškodnení hovoril Andrášik, ale obž. Kocúr v pravom slova zmysle nechápal, čo tým myslí. Zúčastnil sa losovania, los padol na neho a na Andrášika, ale obž. Kocúr stále dúfal, že sa to vybaví nejakým iným spôsobom.

V závere uvedenej výpovede i pri výpovediach dňa 13.11.1981 a 8.12.1981 obž. Kocúr na ostatok však vyhlásil, že to, k čomu sa predtým priznal nie je pravdou, ničoho sa nedopustil a priznanie bolo dôsledkom nervového vypätia a psychického šoku /č.l. 767-769/.

Obž. Čerman na hlavnom pojednávaní /č.l. 2269-2286/ vypovedal, že 9.7.1976 spoločne s Andrášikom a sestrami Líviou a Silviou Cohenovými - Francúzkami, ktoré boli u nich na návšteve, zúčastnili sa zábavy v internáte v Mlynskej doline. Andrášik vybavil vstup do sály. Pokiaľ ide o účastníkov diskotéky z okruhu jeho známych, spomína si iba na Beňovú a nebol si istý, či tam bol aj Brázda a Kocúr. Nie je pravdou, že by z diskotéky šiel na byt pani Turčanovej, kde bol v podnájme do apríla 1976 a pokiaľ sa obžalovaní zmiňujú o "Čermanovom private" mohli mať na mysli aj Gajovú ulicu, kde v tom čase mal ďalší podnájom.

Z diskotéky šiel spolu s Andrášikom a sestrami Cohenovými do Lamača, kde vtedy býval Andrášik a kde bola aj jeho vtedajšia snúbenka Marcela Bonová, jeho terajšia manželka. Na druhý deň - 10.7.1976 odcestoval spolu so snúbenkou autobusom do Nitry a Andrášika s Francúzkami priviezli do Nitry autom Andrášikovi rodičia.

Obž. Čerman poprel, že by bol 9.7.1976 v byte Turčanovej a svoje výpovede z prípravného konania, v rámci ktorých túto okolnosť priznal, vsvetlil tým, že pri výsluchoch mu povedali, že Andrášik vypovedal niečo iné a preto začal klamať aj on v domnení, že prinúti menovite Brázdu, aby povedal pravdu. Okrem toho bol ovplyvnený aj očakávaním dieťaťa, ktoré mala jeho manželka v tých dňoch porodiť. Vplývali na neho aj spoluvážni, ktorí mu radili, že keď jeho spoločníci klamú, musí si aj on niečo vymyslieť na nich. Obž. Čerman sa domáhal, aby boli vypočuté sestry Cohenové, ktoré by mohli dosvedčiť, že spolu s Andrášikom sa z diskotéky všetci vrátili do Lamača. V tejto súvislosti navrhol text dopisu pre sestry Cohenové, na podklade ktorého by sa tieto okolnosti overili /č.l. 987-988/.

Obž. Čerman vo výpovedi zo dňa 28.8.1981 /č.l. 992-995/ dodal, že na diskotéke 9.7.1976 okrem neho, Andrášika a spomínaných dvoch Francúzok boli aj Dubravický, Kocúr, Brázda, Beňová, ako aj Lachman.

Vo výpovedi zo dňa 3.9.1981 /č.l. 991-1003/ za prítomnosti obhajcu a prokurátora obž. Čerman vysvetľoval svoje predošlé rozdielne výpovede a menovite to, že mal pomer so Zimákovou ako aj s ďalším dievčaťom; že v byte na Varínskej ulici bol aj Beďač, Dubravický a Lachman tým, že predpokladal, že mu bola určená úloha nejakým spôsobom pomôcť usvedčiť páchateľov. Vypovedal takto schválne v domnení, že sa to od neho chce. Na hlavnom pojednávaní /č.l. 2277/ však na položenú otázku odpovedal, že nik mu nepovedal, aby niekoho usvedčil.

Na hlavnom pojednávaní dňa 18.8.1982 /č.l. 2392-2393/ obž. Čerman vyslovil napokon pochybnosť o správnosti dátumu 9.7.1976 pokiaľ ide o ich účasť na diskotéke, lebo sestry Cohenové boli predtým v Prahe, odkiaľ sa vrátili podľa jeho

poznatkov v stredu 7.7.1976 večer. Poukázal na spisový materiál z prípravného konania, podľa ktorého zistil, že svedok Tokár v súvislosti s diskotékou, ktorá sa uskutočnila 9.7.1976 hovoril o malej návštevnosti, avšak na diskotéke, ktorej sa obžalovaní Čerman, Andrášik ako aj sestry Cohenové zúčastnili, bola preplnená sála a nešlo o diskotéku v pravom slova zmysle, lebo tam hrala hudobná skupina. Predošlé výpovede doplnil v tom zmysle, že počas pobytu sestier Cohenových na Slovensku sa zúčastnili s nimi viacerých zábavných podujatí.

Obž. Andrášik na hľvnom pojednávaní 17.6.1982 /č.1. 2286-2290/ vypovedal v podstate zhodne ako obž. Čerman, že 9.7.1976 spolu s Čermanom a sestrami Cohenovými sa zúčastnili diskotéky v Bratislave v internáte Mlynská dolina. Na diskotéke boli tiež z jeho známych Beňová, Tokár, Gollo, odkiaľ asi o 23.30 hod. odišli na zástavku autobusu pri hostinci Slovák, odkiaľ cestovali do Lemača. Prišli tam asi o 0,30 hod. V byte spala Marcela Bonová /snúbenka obž. Čermana/, ktorá sa po príchode zobudila, avšak ostala vo svojej izbe, iba búchala na stenu. Andrášik, Čerman i sestry Cohenové sa potom ešte zabávali 2-3 hodiny pri magnetofóne. Potom šli spať. Andrášik sa zobudil okolo 11.00 hod., keď prišli jeho rodičia z Brna. Vtedy už Čerman s Bonovou v byte neboli, lebo odcestovali do Nitry. Spomedzi účastníkov diskotéky si vraj pamätal iba Čermana. Pokiaľ pri mnohopočetných výsluchoch vypovedal niečo iné, bolo to dôsledkom psychického nátlaku, predkladanie informácií vyšetrovateľmi i vyhrážok fyzickým násilím, aj keď takéto násilie voči nemu použité nebolo. Depresívne na neho pôsobilo aj účinkovanie spoluväzňa Fagana, ktorý bol recidivistom, vyhrážal sa mu a pôsobil na neho podobne ako Jenžetič na Brázdu. Fagan ho napokon priviedol až k tomu, že sa začal sebaobviňovať. Až keď sa v prípravnom

konaní priznal, Fagen s násilím prestal a dal mu pokoj.

Obž. Andrášik namietal, že výpovede všetkých svedkov, ktorí ho usvedčujú sú falošné a nezákonné boli aj konfrontácie, lebo nemal možnosť klásť otázky. Podľa jeho názoru výpovede svedkov sú vymyslené.

V prípravnom konaní obž. Andrášik vo výpovedi zo dňa 17.6.1981 /č.l. 770-777/ za prítomnosti obhajcu vypovedal, že v kritickom období pracoval spolu s Čermanom v podniku zahraničného obchodu Omnia a dozvedel sa, že Čerman má návštevu dvoch dievčat z Francúзка. Pripustil, že 9.7.1976 sa spolu dohodli, že pôjdu na diskotéku do Mlynskej doliny do Unic-klubu. Keď tam večer prišli, zazrel tam viacerých Nitrančanov, z ktorých si všimol Brázdu, Lechmana, Okenku, Kocúra, Urbánka, Škrobánka a Ölveckého. Keďže boli problémy so vstupom na diskotéku, vyhľadal Hlavandu, potom sa stretol ešte s Beňovou, ktorú požiadal, aby prostredníctvom Tokára umožnila im vstup na diskotéku. O tom, či Nitrančania mali zámer po diskotéke pokračovať v nejakej ďalšej zábave nevedel, lebo pred polnocou spolu s Čermanom a dvomi Francúzkami odišiel autobusom mestskej dopravy do Lamača, kde býval v podnájme.

Vo výpovedi zo dňa 18.6.1981 /č.l. 782/ za prítomnosti krajského prokurátora i obhajcu obž. Andrášika popri predošlom popise skutkového deja uviedol, že na diskotéke uvidel aj Zimákovú. Vo výpovediach, ktoré urobil v čase od 20.6.1981 až do 25.8.1981 jednoznačne popieral, že by z diskotéky odišiel inde než do Lamača.

Vo výpovedi dňa 27.8.1981 /č.l. 829-834/ za prítomnosti obhajcu vypovedal, že po predchádzajúcom rozhovore s Kocúrom a Brázdom, ktorí ho nahovárali na ďalšiu zábavu cestou Čermana zistili, že by mohli ísť na privát Čermana na Varínskej ulici v Bratislave. Potom Brázda, Čerman, Andrášik, Zimáková

a Kocúr nasadli do Brázdovho auta. Na spomínanú zábavu mali ísť tiež Beďač, Lachman a Dubravický. Andrášik vysvetlil Beďačovi ako sa dostane na Varínsku ulicu. Cestou Kocúr zbadal Urbánka s poškodenou, prikázal zastaviť, spolu s Andrášikom vystúpili z auta a prehovárali poškodenú, aby šla s nimi. Po jej odmietnutí Kocúr ju vtlačil do auta a tážto ju previezli na Varínsku ulicu. Tam ju presvedčovali, že môže cestovať ďalším vlakom, Kocúr ju nátil piť a potom Brázda vyzval Zimákovú, "aby urobila striptíz, nech sa rozprúdi zábava ... Počas toho Zimáková vyzývala poškodenú, aby sa k tomu pripojila, že sa trochu zabavie ... Keď sa poškodená zdráhala, Dubravický alebo Kocúr navrhli, aby ju vyzliekli ... Po vyzlečení poškodenej Dubravický navrhol, že ju znásilníme - na kábel - to znamená, že všetci ...". Potom obž. Andrášik popísal ako Kocúr prvý znásilnil poškodenú a potom ju znásilnili ďalší tak, že dvaja ju držali a tretí vykonával súlož. Nevie, kto posledný znásilnil poškodenú, ale táto sa začala vyhrážať, že to oznámi bezpečnosti. Na to ju zviazali. Obž. Andrášikovi sa to už protivilo a preto sa s Čermanom dohodol, že by to všetko mali skončiť a odísť. Uprateli byt, vyvetrali, poškodenú zabalili do deky a preniesli do Brázdovho auta. Do Brázdovho auta nastúpili okrem Brázdu ešte Zimáková, Kocúr a Lachman. Do Beďačovho auta nestúpil tiež Dubravický. Andrášikovi s Čermanom sa podarilo odísť k hlavnej ceste, kde zastavili taxík, ktorým sa odviezli do Lamača.

Obž. Andrášik dodal, že o vražde poškodenej sa dozvedel až o týždeň, nevedel vtedy, že sa jedná o to dievča, ktoré mali na priváte, evšak to tušil.

Obž. Andrášik bol za prítomnosti svojho obhajcu vypočutý aj v dňoch 1.9.1981, 2.9.1981, 8.9.1981 a 11.9.1981 /č.1. 835-848/. V týchto výpovediach zotrval na predošlých

základných údajoch, avšak zmenil jednotlivé podrobnosti. Potvrdil, že na Verínskej ulici sa na zábave okrem neho zúčastnili Čerman, Kocúr, Brázda, Lechman, Dubravický, Beďač, Zimáková a dievča, ktoré vzal do Brázdovho auta Kocúr pri autobusovej zástavke. Zotrval tiež na popise počínania obžalovaných v byte na Verínskej ulici, kde Kocúr navrhol, aby poškodenú vyzliekli, pripojil sa k tomu aj Dubravický a ostatní pri tom pomáhali. Prvý s poškodenou súložil Kocúr, pričom Brázda, Dubravický ju držali. "Vravelo sa, že ju musíme všetci znásilniť, tak sme sa potom vystriedali ... Vtedy už bola poškodená rezignovaná ... Vyhrážala sa nám, že to udá a že pôjdeme do basy ... Kocúr vravel niečo v tom zmysle, že by bolo potrebné poškodenú odstrániť ... Proti tomuto vystúpili Andrášik, Čerman, Zimáková, ostatní nič nehovorili ... Pri jazere vytiahli poškodenú z auta, Kocúr, Brázda, Lechman a Dubravický ju vzali k vode. Vraveli, že musíme ísť všetci s nimi", takže my ostatní, teda ja, Čerman, Zimáková a Beďač sme podišli k vode na vzdialenosť asi 10 m. Tí štyria čo niesli poškodenú sa pri vode vyzuli, odniesli ju do vody, kde ju ponorili a zadržali. Potom ju o chvíľu vytiahli, ale už bola bezvládna. Nieкто hovoril, že by mohla vyplávať v jazere a že ju treba zatažiť ... Potom jej nejakým spôsobom priviazali kameň k telu a preniesli ju k blízkeму kanálu, kde ju hodili do vody. Do kanála ju niesli tí, čo ju utopili a my ostatní sme boli neďaleko od nich. Z diaľky sme všetko videli ... utopenie vykonali Brázda, Kocúr, Dubravický a Lechman".

K výpovedi zo dňa 11.9.1981 obž. Andrášik odovzdel vyšetrovateľovi aj jednoduchý náčrtok /č.l. 851/ z miesta čí

Vo výpovedi zo dňa 16.9.1981 obž. Andrášik na vznesené dotazy vypovedal, že vyzliekanie poškodenej navrhol Kocúr ... prítom bola taká skrumáž, boli tam prítomní všetci, nieкто ju držal a iný zase vyzliekal. Pamätal si, že Kocúr

vyzliekol poškodenej blúzku a podprsenku, Čerman a Brázda jej vyzliekli texasky ... Kocúr ju znásilnil prvý, Brázda mohol byť druhý a Andrášik tretí. Zviazanie poškodenej navrhol Kocúr špagátom, ktorý priniesol Lachman /č.l. 853/.

Vo výpovedi zo dňa 22.9.1981 za prítomnosti obhajcu /č.l. 855-857/ obž. Andrášik na položené otázky odpovedal, že celkove šlo o Kocúrovú individuálnu akciu, avšak v byte hromadný sex navrhol Dubravický a potom nastala okolo dievčata také skrumáž, kde boli prítomní všetci a zúčastnili sa jej vyzliekania. Pokiaľ však obž. Kocúr hovoril o nejakom losovaní, bol to jeho výmysel. Brázda, Kocúr, Lachman a Dubravický vykonali usmrtenie poškodenej bez toho, že by na to boli určení.

S menšími zmenami opísal skutkový dej obž. Andrášik aj vo výpovediach zo dňa 30.9.1981, 2.10.1981 /č.l. 858 - 866/ za prítomnosti obhajcu. Menovite doložil, že z privátu odchádzali všetci súčasne a to v jednom aute. Brázda ako vodič, Zimáková, Kocúr, Čerman a Andrášik ako aj Červanová a do druhého auta nastúpil ako vodič Beďač a Lachman s Dubravickým. Po zastavení vozidiel všetci siedmi muži vystúpili z áut, Andrášik opätovne nemietal proti návrhu Kocúra, ktorý chcel Červanovú zlikvidovať, pridal sa k nemu aj Čerman, Beďač sa nevyjadroval, ostatní súhlasili s Kocúrom, že ju treba zneškodniť ako nepoďlného svedka. Potom tí, čo súhlasili s názorom Kocúra, teda Brázda, Dubravický a Lachman vytiahli zviazenú poškodenú z auta. "Tí štyria potom niesli spoločne Červanovú k vode, ja, Čerman a Beďač sme išli s nimi na takú vzdialenosť, že sme videli čo robia ... Ponorili ju do vody, zadržali ju pod vodou asi tak 1 alebo 2 minúty. Potom ju vytiahli z vody na breh ..., že ju treba zatažiť, aby nevyplávala ... Hľadali kameň, ktorý našiel Brázda, Lachman priniesol nejaký špagát a uviazal jej tento kameň o telo", avšak obž. Andrášik v tom čase nebol prítom, iba

neskôr videl, že Brázda, Kocúr, Lachman a Dubravický preniesli Cervenovú do blízkeho kanála, kde ju dali do vody. Potom nasedli do áut, Brázda autom odviezol Čermena a Andrášika do Bratislavy a druhé auto šlo priamo do Nitry.

Obž. Andrášik bol potom v prípravnom konaní vypočutý ešte 8.12.1981 /č.l. 867-870/ a v rámci tejto výpovede odvolal všetky predošlé priznania s tým, že kritického večera i počas nasledujúcej noci bol v spoločnosti Čermena, sestier Cohenových a neskôr terajšej manželky obž. Čermena - Marcely Bonovej. O okolnostiach únosu, znásilnenia a vraždy Ľudmily Cervenovej nič nevie. Podľa jeho presvedčenia dňa 9.7.1976 na diskotéke v Mlynskej doline spoluobžalovaní Brázda, Kocúr a Lachman vôbec neboli prítomní a predošlé doznenia mohli byť iba následkom konštrukcií, ktorých obeťou sa stal aj on sám.

Obž. Pavel Beďač na hlavnom pojednávaní 19.8.1982 /č.l. 2404-2405/ vypovedal, že všetko, čo sa mu kladie v obžalobe za vinu je absolútny výmysel a krivé obvinenie; prípravné konanie bolo proti nemu začaté nezákonne a 9.7.1976 ani inokedy sa nezúčastnil žiadnej diskotéky v Mlynskej doline. V kritickom období si opravoval svoje auto, ktoré pripravoval na predaj. V podstate rovnako poprel účasť na diskotéke kritického dňa, aj vo všetkých výpovediach v prípravnom konaní /č.l. 1045-1080/.

Obž. Stanislav Dubravický na hlavnom pojednávaní 19.8.1982 /č.l. 2406-2408/ pripustil, že 9.7.1976 sa mohol zúčastniť diskotéky v internáte v Mlynskej doline, avšak do tohoto internátu chodieval pomerne často navštevovať svojich priateľov a známych. Pripustil tiež, že na spomínanej diskotéke videl Brázdu, Andrášika, Čermena,

Beňovú, dve francúzke dievčatá, ktoré azda mohol aj Bráz-
dovým autom niekde odviezť, avšak inak tvrdenie obžaloby
o jeho ďalšom počínaní nemá žiaden podklad.

Podobne aj v prípravnom konaní poprel, že by sa dopustil
alebo zúčastnil na trestnej činnosti, ktorá mu je kladená
za vinu /č.l. 1019-1044/.

Svedok Juraj Tokár na hlavnom pojednávaní /č.l. 2412 -
2414/ zhodne s výpoveďou v prípravnom konaní /č.l. 1237 -
1241/ vypovedal, že z titulu svojej funkcie politického
pracovníka SÚV SZM v období letnej aktivity študentov
zúčastňoval sa kultúrnych podujatí a v rámci toho aj spolo-
čenských večerov, ktoré usporadúvali vysokoškolské kluby.
Takto sa zúčastnil aj spoločenského večera začiatkom júla
1976 v Unie - klube v Internáte Ľudovíta Štúra v Mlynskej
doline v Bratislave. Menovite si na tento večer pamätá
preto, lebo tam vtedy vystupovala hudobná skupina Elán,
s ktorou dovtedy nepracovali a potreboval posúdiť jej
repertoár. Kritického večera jeho známa Beňová z Nitry
ho požiadala zadovážiť vstupenky pre svojich známych, avšak
medzičiasom sa jej spoločnosť dostala do sály iným spôsobom.
Svedok Tokár podotkol, že spočiatku bola pomerne slabá
návštevnosť, ktorá sa však neskôr údajne zvýšila. Spomedzi
obžalovaných si bezpečne pamätal ako účastníkov diskotéky
Čermana a Lachmana, postrehol, že v ich spoločnosti boli
ešte ďalší mladenci, ako sa domnieva mohli to byť Andrášik
a Brázda a v ich spoločnosti boli aj dve dievčatá - Francúzky.

O usmrtení poškodenej Cervenovej sa dozvedel bezpro-
stredne po zistení, že bola zavraždená a to z titulu svojho
zamestnania ako organizátora letnej aktivity, lebo usmrtená
študentka bola účastníčkou letnej aktivity.

V nadväznosti na výpoveď z prípravného konania /č.l. 1241/ vysvetlil na hlavnom pojednávaní, že pokiaľ jeho známa Beňová mu niekedy koncom roka 1976 položila otázku, čo by urobil, keby vedel, že niekto veľmi dobre známy urobil niečo hrozné, pokladal to iba za filozofickú otázku bez akejkoľvek súvislosti.

Svedok Rudolf Gallo súhlasne s výpoveďou v prípravnom konaní /č.l. 1231-1233; 2415-2416/ na hlavnom pojednávaní vypovedal, že počas letných prázdnin v júli 1976 zúčastnil sa v Mlynskej doline diskotéky, kde uvidel okolo svojho známeho Milana Andrášika skupinu 4 až 5 chlapcov a 2 dievčat - Francúzok, pričom Andrášik spomínal, že sa ešte idú niekam zabaviť a podotkol, že tam majú auto. Na diskotéke videl tiež Jureja Tokára.

Svedok Peter Okenka na hlavnom pojednávaní /č.l. 2416-2421/ v súlade s výpoveďou v prípravnom konaní /č.l. 1292 - 1303/ vypovedal, že na zábave v Mlynskej doline bol jediný - krát. Na túto zábavu sa dostal tak, že v Nitre sa dohodol s Brázdom, že pôjdu do Bratislavy. Brázda autom viezol okrem neho tiež Lachmana, Kocúra a zdá sa mu, že v aute bolo aj nejaké dievča. Počas diskotéky sa Kocúr "s nejakým chlapcom doťahoval ... dal mu fecku a ťahali sa o nejakú tašku". Na diskotéke bol aj Dubrevický, Andrášik a mali tam dve dievčatá, ktoré boli výstrednejšie oblečené. Bola reč aj o neakej ďalšej zábave, avšak keď ho táto spoločnosť ne- vzala, šiel prespeť do útriových domkov k dievčatám, s ktorými sa predtým bavil.

Neskôr potom v Nitre prišiel za ním Kocúr so žiadosťou, aby nikde nespomínal, že boli spolu v Bratislave na diskotéke. V podobnom zmysle sa naňho obrátil aj Brázda. Koncom roka 1981 alebo začiatkom roka 1982 dostal potom do zamestnania anonymný list a postupne sa naňho obrátili aj matka

a sestra obžalovaného Andrášika, ktoré mu pripomínali nejaké paragrafy s tým, či ho nehryzie svedenie a pod.

Svedok MUDr. Jozef Škrobánek na hlavnom pojednávaní /č.l. 2424-2431/ rovnako zotrval na svojej výpovedi z prípravného konaní /č.l. 1317-1329/, v ktorej uviedol, že bol účastníkom letnej aktivity vysokoškolákov a bol ubytovaný v Internáte v Mlynskej doline. Už v tom čase z videnia poznal poškodenú Cervenovú a vedel, že je jeho spolužiačkou z lekárskej fakulty v inej špecializácii. Kritického večera sa zúčastnil diskotéky spolu s Jozefom Čulbanom, videl tam tiež spolužiaka z Nitrianskeho gymnázia Urbánka i ďalších Nitrančanov, menovite Andrášika, Brázdu, Kocúra, Dubravického, Vargu a Zimákovú; ďalších si podľa mena nepamätal. Mali na stoloch víno, avšak neboli pod výraznejším vplyvom alkoholu. Všimol si, že Kocúr volal a ťahal Cervenovú do tance a okolo 22.30 hodine vo vestibule videl Urbánka, ku ktorému pribehol Kocúr a dal mu facku, pričom Urbánkovi vypadla z rúk taška. Z konfliktu vyplývalo, že sa dohadovali kto odprevadí poškodenú.

Asi o mesiac po diskotéke svedka stretol Varga a tlmočil mu Andrášikovu žiadosť, aby pri prípadnom vypočúvaní nespomínal účasť Nitrančanov na diskotéke. Asi o 2 roky neskôr Ľubor - brat Andrášika mu túto požiadavku zopakoval. Aj v jarných mesiacoch v roku 1982 mal tri anonyímne telefonáty a dostal tiež anonyímny dopis vo výhružnom tóne.

Svedkyňa Ing. Nedežda Beňová taktiež vypovedala na hlavnom pojednávaní v podstatných rysoch rovnako ako v prípravnom konaní /č.l. 2431-2438; 1242-1276/. Menovite uviedla, že asi 1 alebo 2 dni pred 9. júlom 1976, keď sa na kúpalisku v Nitre dozvedela, že Brázda pôjde do Bratislavy na diskotéku, prejavila o to záujem. Do Bratislavy šli 9.7.1976 predpoludním autom, ktoré riadil Brázda a ktoré bolo

obsadené asi 5 osobami, z ktorých okrem Brázdu s určitostou môže označiť Kocúra. Na diskotéke bola s Jurajom Tokárom a jednoznačne si pamätá, že tam videla aj Andrášika. Brázda bol opitý, na čo usudzovala z toho, že bol strapatý, neupravený a červený. Všimla si tiež, že Kocúr tam mal nejaký konflikt s dievčatom, ktoré nasilu ťahal do tanca.

Na výzvu krajského prokurátora svedkyňa Beňová na hlavnom pojednávaní potvrdila, že v priebehu prípravného konania pred prokurátorom sa spontánne vyjadrila, že ju síce mrzí usvedčovať kamarátov, avšak to čo vypovedala je pravdou /č.l. 1261-70 z 23.6.1981/.

K bodu 5/ obžaloby však svedkyňa Beňová vypovedala, že obž. Brázda sa jej podobne ako Andrášik a Čerman spytovali na okolnosti výsluchu súvisiaceho s diskotékou, ale nenavádzal ju ani jej neprikazoval, aby niečo zamlčala.

Svedkyňa MUDr. Viera Vozárová /Zimáková/ na hlavnom pojednávaní dňa 23.8.1982 /č.l. 2439-2449/ na rozdiel od výpovede v prípravnom konaní /č.l. 1330-1360/ poprela, že by 9.7.1976 sa zúčastnila v Bratislave diskotéky alebo inej zábavy, pretože v kritickom období bola na vodáckom sústreďení, v priebehu ktorého sa denne plavili postupne z Hronskej Dúbravy do Kamenice pri Štúrove. S výnimkou vedomostí o tom, že Čerman si dopisoval s Francúzkami, nebolo jej nič iné známe.

Svedkyňa Vozárová bola v priebehu prípravného konania vypočutá viackrát. Vo výpovedi zo dňa 15.6.1981 /č.l. 1330-1338/ uviedla, že začiatkom júla 1976, čo si pamätá podľa toho, že bola na svadbe svojej kamarátky, hneď v piatok ten istý týždeň odcestovala z Nitry autobusom do Bratislavy a večer šla na internát do Mlynskej doliny. Vo vestibule náhodou stretla Brázdu, ktorý ju pozval na diskotéku. Na diskotéke videla Urbánka, Čermana, Andrášika, Kocúra

1 ďalších ich kamarátov, ktorých po mene nepoznala, ako aj dve Francúzky. Skupina z Nitry mala pod stolom odložené víno, z ktorého popíjali. Niekedy po 22.00 hodine pred odchodom z diskotéky bola reč o tom, že sa všetci pôjdu zabaviť na " nejaký žúr ". Nasadli do Brázdovho auta spolu s Čermanom a Andrášikom a dodatočne nastúpil tiež Kocúr. Pri autobusovej zastávke stálo nejaké dievča s cestovnou taškou, Brázda zastavil a z auta vystúpil Kocúr a pravdepodobne Andrášik. Tí dvaja, čo vystúpili z auta začali násilím ťahať to dievča do auta, bránila sa a kričala o pomoc. Potom prešli do nejakej štvrte, kde boli rodinné domy. Pri jednom z nich vystúpili, Čerman a Kocúr držali to dievča a viedli ho do domu. Kľúče od domu mal buď Čerman alebo Andrášik, potom vošli cez predzieň do izby. Tu hneď začali piť alkohol a robili si " srandu " z tohoto dievčaťa, ktoré bolo vyľakané, žiadalo aby ju pustili, že sú hnusní, protivní. Svedkyňa sa vraj už nemohla dívať, čo s ňou robia a išla spoločne s Čermanom do vedľajšej izby, kde ju Čerman žiadal, aby sa s ním vyspala. Počula ako dievča kričí, ostatní sa smiali a keď sa svedkyňa vrátila do izby, videla dievča sedieť na gauči, spodnú časť tela mala holú a mala zviazané ruky vzadu nejakou šnúrou. Keď odchádzali z domu Brázda riadil auto, svedkyňa sedela vedľa neho, vzadu sedeli Kocúr, Andrášik a Čerman a medzi sebou mali to dievča, ktoré malo na ústach nejakú handru. Šli smerom na Nitru a niekde pri Senci začali hovoriť, že sa pôjdu okúpať. Brázda odbočil z hlavnej cesty a po chvíli zastal. Všetci vystúpili z auta okrem Brázdu, ktorý chvíľu ostal s ňou, avšak vzápätí za nimi odišiel. Keď sa vrátili, dievča už nemali so sebou, vraveli, že sa ostala kúpať. Cestou do Nitry mlčali a už neboli takí veselí ako predtým.

V rámci pokračovania vo výsluchu nasledujúceho dňa potom dodala, že na diskotéke bol aj Škrobánek a okrem Brázdovho auta Nitrančania aj druhým autom, v ktorom bol Beďač a nejaký ďalší Brázdov kamarát. Cestou z Bratislavy druhé auto šlo

za nimi, po odbočení ich čakalo na ceste a potom spoločne došli do Nitry. Cestou v aute jej vraveli, aby zabudla, čo videla a počula a aby bola ticho. Potom na jeseň toho istého roka sa stretla s Andrášikom, ktorý ju žiadal, aby nič nehovorila, aby nedopadla zle.

Dňa 28.8.1981 svedkyňa Vozárová pred prokurátorom a vyšetrovateľom vyhlásila, že obe predošlé výpovede sú vymyslené, o uvedených okolnostiach sa dozvedela z počutia od ľudí a čiastočne bola donútená, resp. vypovedala zo strachu. Vzápätí však 30.8.1981 rovnako za účasti krajského prokurátora vysvetlila okolnosti vyhlásenia zo dňa 28.8.1981 tým, že mala a má obavy, že by sa jej i jej rodine páchatelia mohli pomstiť, lebo dostala aj anonymný list a mala tiež obavy z trestného postihu, ako aj obavy, že bude musieť sa súde vypovedať ako svedkyňa. Súčasne potvrdila pravdivosť svojich výpovedí z 15. a 16.6.1981 a dodala, že diskotéky sa zúčastnili aj ďalšie osoby, menovite Benová, Dubravický, Varga. Uviedla tiež, že počas diskotéky vo vestibule mal Kocúr konflikt s Urbánkom, ktorému dal facku pre to isté dievča, ktoré potom vtiahli do auta. V tom čase už tam spomínané dve Francúzky neboli.

Pokiaľ ide o pobyt v rodinnom dome, ktorý predtým opísala, boli tam aj Beďač, Dúbravický a kamarát Brázda. Dúbravický, Čerman a Andrášik držali spomenuté dievča a Kocúr jej nasilu nalieval do úst víno. Potom Dúbravický navrhol hromadný sex. Svedkyňa s tým súhlasila z obavy " ... aby aj mne nasilu niečo nerobili. Potom to dievča začali nasilu vyzliekať, najiniciatívnejší boli pritom Kocúr a Dúbravický a vyzliekania sa zúčastnili aj Brázda a Čerman ... dievča sa mykalo, aby ju pustili, že ich udá. Podľa toho, čo som videla a počula všetci prítomní mali s tým dievčaťom pohlavný styk, menovite Dúbravický, Kocúr, Andrášik a Čerman, ostatných som nevidela, ale podľa reči som na to usúdila. Já som mala vtedy pomer s Čermanom a Dúbravickým vo vedľajšej miestnosti ". V ďalšej časti tejto výpovede sved-

kyňa uviedla, že keď sa dievča oätovne vyhrážalo, že ich udá Dúbravický povedal, že by za to mohli byť odsúdení. Nieкто potom priniesol šnúru, ktorou dievčatu zviazali vzađu ruky a zapchali jej ústa. Čerman navrhol, že to dievča by bolo treba zneškodniť, proti čomu vystúpili Brázda, Beďač a Brázďov kamarát, ale ostatní vraveli, že sú všetci na jednej lodi a spoločne ju musia zneškodniť. Čerman navrhol, že by sa malo losovať, kto ju zlikviduje, napísal nejaké lístočky, ale čo si kto vytiahol svedkyňa nevie. Cestou z Bratislavy v druhom aute išiel Dúbravický, Beďač a Brázďov kamarát. Po odbočení došli k nejakému jazeru, najprv zastalo prvé auto a hneď za ním aj druhé. Potom počula " strašný ženský krik ". Keď sa vrátili k autu svedkyňa povedali, že ak nebude ticho dopadne to s ňou ako s tým dievčatom, avšak Brázda sa za ňu zaručil, ale musela slúbiť, že bude mlčať. Beďačovo auto odtiaľ odišlo priamo do Nitry, Brázda ešte odviezol Andrášika a Čermana a až potom sa vrátil do Nitry. K tejto výpovedi svedkyňa Vozárová pripojila vlastnoručne písané vyhlásenie, ktorým opätovne vysvetlila prečo 28.8.1981 zmenila výpoveď s tým, že výpoveď z 30.8.1981 nebude meniť, ale súčasne žiadala, aby jej meno nefigurovalo na verejnosti a aby na súdnom pojednávaní nebola verejnost'. / č.l. 1345 - 1349 a/.

Dňa 6.10.1981 svedkyňa Vozárová však opätovne zmenila výpoveď s tým, že v čase od 7. do 16.7.1976 sa zúčastnila vodáckeho sústredenia na trase Hronská Dúbrava, Kamnica pri Štúrove, mala pridelený stan s Katarínou Budínskou a Yvonou Kustrovou, aj keď pripustila, že počas všetkých nocí nespala práve v tomto stane. Počas tohoto sústredenia nebola v Bratislave. Informácie o skutkovom dejí, ktorý predtým popísala vraj získala z televízie, niečo sa hovorilo v Nitre a niečo sa dozvedela v priebehu vyšetrovania.

Vo výpovediach zo dňa 8.10., 29.10. a 12.11.1981 / č.l. 1352 - 1360/ však svedkyňa Vozárová opätovne popísala skutkový

dej v podstate zhodne ako v predošlých usvedčujúcich výpovediach s tým, že síce bola účastníčkou spomínaného vodáckeho sústredu, ale po skončení prvej etapy v Revišskom Podzámčí v piatok 9.7.1976 autostopom odišla do Bratislavy v úmysle zúčastniť sa diskotéky. Na sústredu bola voľná disciplína a nik sa nestaral, ak niekto v noci chýbal. Priebeh diskotéky, únos poškodenej uviedla zhodne ako 30.8.1981 a pokiaľ ide o pobyt v rodinnom dome výslovne uviedla, že konanie prítomných chlapcov smerovalo od začiatku k sexu, pri zväzovaní poškodenej boli všetci prítomní, ale Beďač stál opodiaľ a taktiež Brázdov kamarát nebol taký iniciatívny, ako ostatní. Sama svedkyňa videla súložiť Kocúra, Dúbravického, Brázdu a Andrášika, videla ako im pomáhali Beďač a Čerman, ktorí ju držali. Na Brázdovho kamaráta si nepamätá. Potom nasledovalo losovanie a spoločný odchod k jazeru.

Svedkyňa Vozárová na hlavnom pojednávaní v rámci postupu podľa § 101 ods.3 Tr.por. vysvetľovala dôvod svojich usvedčujúcich výpovedí v prípravnom konaní psychickým nátlakom, ako aj tým, že bola zadržaná. Nevedela však vysvetliť, prečo niektoré jej tvrdení nie sú jednoznačné, napr. prečo iba o niektorých obžalovaných vypovedala, že videla ako poškodenú znásilnili ; že v spoločnosti bol " Brázdov kamarát ", avšak jeho meno nepoznala ; prečo, ak na ňu bol vyvíjaný nátlak nevypovedala aj ohľadom Beďača a Brázdovho kamaráta, že boli rovnako aktívni ako ostatní ; prečo z väčšej iniciatívy usvedčovala tých, ktorých poznala a nie aj osoby, ktoré nepoznala. Na ďalšie otázky odpovedala, že prokurátor jej síce kládol otázky, ale nevyvíjal na ňu žiaden nátlak, nikým nebola prinútená k napísaniu vyhlásenia na č.l. 1349a a na otázku prečo označovala jedného z obžalovaných ako Brázdovho kamaráta odpovedala, " oni to napísali tak, ako som to ja povedala " / č.l. 2441/. Sugestibilita zo strany vyšetrovateľa vraj spočívala v tom, že sa jej vyhrážal trestnými následkami krivej výpovede.

Na otázku, či v sobotu 10.7.1976 mali oddychový deň a boli v kúpeľoch odpovedala, že oddychový deň bol v nedeľu, kedy sa boli kúpať do Vyhniach.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý aj MUDr. Otto Vozár / č.l.2449/, ktorý v prípravnom konaní / č.l.1361 - 1363 / vypovedal, že keď jeho manželka MUDr. Viera Vozárová bola po prvýkrát vypočúvaná vo veci vraždy dievčaťa v roku 1980 povedala mu, že bola účastníčkou jednej vraždy. Medzitým na podklade overenia, že v kritickom období bola účastníčkou vodáckeho výcviku zmenila pred orgánmi VB svoju výpoveď. Až neskôr sa potom svedok spätovne priamo od svojej manželky znovu dozvedel, že skutočne bola prítomná pri tejto vražde a v kritický deň sa zo sústreďenia vzdialila, odišla do Bratislavy a bola účastníčkou konania, ktoré bolo predmetom vyšetrovania. Keď sa jej po výsluchu pred krajským prokurátorom opýtal ako to vlastne bolo, zverila sa mu, že to čo rozprávala pred prokurátorom je skutočnosť .

Svedok Vozár na hlavnom pojednávaní potvrdil, že protokolácia jeho výpovede v prípravnom konaní je síce správna a zodpovedá tomu, čo vypovedal, ale uvádzané okolnosti nezodpovedajú skutočnosti a svedok to vraj v prípravnom konaní povedal iba preto, aby jeho manželka nebola opätovne vzatá do väzby.

Na hlavné pojednávanie bol predvolaný ako svedok Pavol Paulík, ktorý predtým nebol vypočutý a na ozrejmienie okolností vodáckeho sústreďenia v júli 1976 vypovedal, že od roku 1963 až doteraz pravidelne každoročne vykonáva funkciu vedúceho vodáckych sústreďení vysokoškolákov. Popísal denný režim týchto sústreďení v tom zmysle, že v prvý deň po vyložení sa v Hronskej Dúbrave bývajú rozjazdy, nasledujúci deň sa plavia na úseku z Hronskej Dúbravy do Revišského Podzámčia a keďže študenti po skončení skúšobného obdobia nie sú fyzicky príliš

zdatní nasleduje voľný deň, ktorý sa využije na kúpanie spravidla vo Vyhníach pri Revišskom Podzámčí. Kto chce opustiť tábor musí to ohlásiť vedúcemu, ale v skutočnosti je prakticky možné, aby niektorí z účastníkov popoludní opustil tábor a vrátil sa až ráno, lebo nebola dôsledná kontrola sústavnej prítomnosti účastníkov a v noci sa až na výnimky nerobili kontroly. / č.l. 2589 - 2593/.

V súvislosti s výpoveďou svedka Paulíka súdu bolo predložené na nahliadnutie vyúčtovanie letného telovýchovného sústreďenia poslucháčov lekárskej fakulty na Hrone v dňoch 7. až 16.7.1976 z ktorého vyplýva okrem iného, že dňa 10.7.1976 boli účastníci sústreďenia na plavárni vo Vyhníach o čom boli predložené datované vstupanky . / č.l. 2593 /.

Svedok Igor Urbánek na hlavnom pojednávaní / č.l. 2490 - 2501/ vypovedal, že viacerých z obžalovaných poznal a spomedzi nich konkrétne označil obžalovaných Andrášika, Čermana, Brázdu, Kocúra, Beďača a Lachmana . Pokiaľ ide o predmetnú diskotéku vie ju identifikovať podľa toho, že to bola jediná diskotéka, ktorej sa zúčastnil so Škrobánkom. O účasti na tejto diskotéke sa zhováral aj so Zimákovou. Na diskotéke videl Andrášika, Čermana, " Dundýho" / Dubravický/ Brázdu, Kocúra, Zimákovú a dve Francúzky. Bol tam aj Škrobánek, ktorý chcel v noci cestovať do Prahy a poskytol svedkovi Urbánkovi svoj kľúč od izby v internáte. Na diskotéke sa zoznámil aj s " tou dievčinou ". Cervanová hovorila, že cestuje do Košíc za snúbencom. Navrhol jej, že ju odprevedí a keď sa poškodená vrátila zo svojej izby s cestovnou taškou " ... vo vestibule som mal také intermezzo - dostal som od Kocúra zaucho, aby som neotravoval Cervanovú ... držal som tašku Cervanovej, niečo z nej vypadlo ... potom som šiel s Cervanovou na zastávku autobusu č. 39 pri cintoríne. Keď sme tam stáli prišlo auto, prvý z neho vystúpil Andrášik a začal prehovárať Cervanovú, aby ešte necestovala, aby šla s nimi. V aute sedelo ešte jedno

dievča . Potom ešte niekto vystúpil cez prahové dvere vedľa vodiča, ale neviem kto a poškodenú vtiahli do auta ... bezpečne som poznal Andrášika a Brázdu. " Poškodená prejavovala jednoznačný nesúhlas. Keď poškodenú ťahali do auta, auto stálo asi 3 metre od neho. Svedok potom dal tašku poškodenej do auta.

Svedok Urbánek na hlavnom pojednávaní / č.l.2500/ aj v rámci konfrontácie potvrdil do očí obžalovanému Kocúrovi " bol si na tej diskotéke, keď som tam bol aj ja a dal si mi facku ".

V prípravnom konaní vo svojej výpovedi zo dňa 17.6.1981 / č.l. 1279 - 1283 / vypovedal v podstate zhodne ako na hlavnom pojednávaní a vo výpovediach zo dňa 26.6.1981 a 1.12.1981 ešte popísal , že v rokoch 1977 až 1981 naň viaceré osoby vplývali : menovite matka svedkyne Zimákovej v tom zmysle, aby do celého prípadu nezatahoval jej dcéru ; niekedy v marci 1977 prišiel za ním Milan Andrášik a v súvislosti so zavraždením dievčata ho presviedčal, aby o účasti na diskotéke nikde nerozprával ; podobne sa na neho obrátil aj Ľubomír Andrášik - brat Milana Andrášika / č.l. 1284 až 1291 /.

V tejto súvislosti na hlavnom pojednávaní / č.l.2495 / na prokurátorom predložený anonýmny list adresovaný otcovi svedka, svedok potvrdil, že jeho otec mu o tomto dopise povedal, ale mu ho neukázal.

Svedok Milan Antošovský / č.l. 2532 - 2536 ; 1227 - 1228 / vypovedal, že na diskotéke v Mlynskej doline sa zúčastnil jediný krát, kedy bol tiež usporiadateľom . Dátum 9.7. 1976 si overil zrejme podľa poznámok v kalendári. Bezpečne vie, že na tejto diskotéke bol obžalovaný Brázda ako aj ďalší traja - štyria nitrianski chlapci, z ktorých Andrášik ho žiadal, aby mu umožnil vstup na diskotéku spolu s dvomi Francúzkami. Na diskotéke bola značná frekvencia prichádzajúcich a odchádzajúcich.

Svedok Peter Hlavanda / č.l. 2539 - 2541; 1234 - 1236 / vypovedal, že počnúc májom 1976 priebežne kontroloval priebeh spoločenských podujatí v Unic-klube. Dodatočne si upresnil, že 9.7.1976 bol na takomto podujatí; bolo tam veľa ľudí a nad schodami videl stáť Andrášika, Čermana a 2 dievčatá, pričom ho Andrášik požiadal, aby mu zabezpečil vstup do sály. Dnu sa museli doslovne predierať. Okolo Andrášika postrehol spoločnosť 7 - 8 ľudí a Andrášik mu potom oznámil, že všetko je v poriadku, že celá jeho skupina sa dostala do sály.

Svedkyne Zdenka Prieložná rod.Kováčová / č.l.2468-2474; 1396-1407/ a Magdaléna Mlynarčíková / č.l.2528-2531; 1408 - 1422 / ako účastníčky diskotéky sa v priebehu večera vzdialili z objektu internátu a keď sa vracali priechodovým chodníkom predchádzalo ich auto blédej farby, pred ktorým museli uskočiť. Svedkyňa Prieložná v tejto súvislosti na hlavnom pojednávaní v podstate zhodne ako v prípravnom konaní vypovedala, že auto okolo nich prešlo vo vzdialenosti asi 50 až 60 cm a vedľa vodiča sedela ďalšia osoba. Na č.l. 2469 potom jednoznačne potvrdila, že tejto osobe videla do tváre, lebo okno na dverách bolo stiahnuté a bez akýchkoľvek pochybností označila obžalovaného Kocúra ^{76 muž}. V ďalšom potom obe svedkyne zhodne potvrdili, že auto pokračovalo v jazde smerom k autobusovej zástavke a obe svedkyne ho sledovali, avšak sa im nepodarilo zaregistrovať ŠPZ. V smere jazdy auta šla dievčina, ktorá mala v ruke nejakú tašku a keď ju auto dostihlo, približne v dvojtretinovej vzdialenosti od internátu k autobusovej zástavke, vystúpili z auta dvaja muži a začali ju ťahať do auta, proti čomu sa ona bránila kričaním o pomoc. Pri autobusovej zástavke ako aj v priestore pred cintorínom bola úplná tma. Auto bolo blédej farby typu Lada alebo Žiguli. Svedkyne potom túto udalosť oznámili vedúcemu brigády Babiarovi, ktorý to však komentoval slovami, že to asi kričala nejaká kočka z trucu.

Svedok Juraj Haláchy vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní / č.l.2536 - 2538 / potvrdil svoju výpoveď z prípravného konania / č.l. 1551 - 1555 /, že ako vedúci dopravy a mechanizácie v Mestskom stavebnom podniku v Nitre prijal ako brigádnika Miloša Kocúra, na čo sa pamätá pomerne dobre preto, lebo sa s ním rozišiel nie v dobrom. Zo smenovky na č.l. 1558 vyplýva, že Kocúr nastúpil do práce 9.7.1976, avšak na pracovisku bolo treba niekedy aj toleranciu a keďže išlo o piatok bolo celkom bežné, že sa v takýchto prípadoch brigádnik iba ráno predstavil a do práce skutočne nastúpil až v pondelok, aby si mohol vybaviť potrebné záležitosti. Takto sa to bežne robilo. Okrem toho svedkovi bolo známe, že otec Miloša Kocúra je v priateľskom vzťahu s ekonomickým námestníkom riaditeľa. Poukázal tiež na to, že na smenovkách za mesiac júl i august 1976 do ním vyplnených údajov je pripísaný pokyn: výkonnosť 60 %, hoci v takejto výške mali výkonnostný príplatok iba vodiči.

Svedkyňa Anna Turčanová, majiteľka domu v Bratislave na Varínskej ul. č.16 na hlavnom pojednávaní / č.l.2462-2466/ vypovedala ako v prípravnom konaní / č.l.1469-1473/ v tom zmysle, že od r.1975 prostredníctvom Čedoku začala prenajímať izbu pre pracovníkov podniku Omnia a v období od 1.9.1975 do 31.5.1976 bývali u nej obžalovaní Andrášik a Čerman, ktorých počnúc 1.6.1976 vystriedali ďalšie dve pracovníčky Omnie /Zelmanová a Tomašovičová / O zmenu podnájomníkov požiadala preto, lebo nebola ochotná znášať spôsoby menovaných. Občas si totiž vypili, porušovali domový poriadok a vodili si aj dievčenské návštevy. Najmä Andrášik bol niekedy drzý, čo nebola ochotná trpieť. Pri odchode jej obaja riadne vrátili kľúče od domu a bytu.

Ďalším podnájomníkom bol maďarský občan István Vámos a v dome tiež býval jej syn Tibor Turčan. V mesiaci júli 1976

István Vámos sa nachádzal v Maďarsku / viď. aj prečítanú výpoveď tohoto svedka č.l. 1480 - 1482 / a jej syn chodieval na víkendy, resp. na prax.

V čase od začiatku júla 1976 asi do 25.8.1976 svedkyňa sa zdržiavala v Piešťanoch, kde bývala jej matka, ktorá asi 20.7.1976 pricestovala do Bratislavy, starala sa o záhradu a upratovala a tak nahradzovala jej neprítomnosť.

Svedkyňa uviedla, že nik z domácich nezistil, že by v čase okolo 9.7.1976 bol v byte niekto cudzí, že by bol v byte neporiadok a nevedela ani povedať, či sa jej stratila nejaká šnúra na prádlo.

Pokiaľ ide o stavebné, alebo iné úpravy domu svedkyňa vypovedala iba to, že vonkajší vzhľad domu sa od roku 1976 zmenil len v tom, že vypílili pred domu tri stromy a odstránili stípy od viniča. V byte však robili presuny nábytku, čím sa podstatne zmenil vzhľad predsiene a obývačky, kde dali nový nábytok a pôvodný nábytok rozmiestnili a navzájom pokombinovali v jednotlivých miestnostiach.

Svedkyňa na položené otázky odpovedala, že veľká domová brána mohla byť niekedy otvorená, avšak vchodové dvere do bytu sa večer zamkávali. Na oknách boli fungujúce drevené rolety. Jej syn Tibor občas požičiaval si magnetofón. Podnájomníci mali bežný prístup do kuchyne.

Svedok Tibor Turčan / č.l. 2564 - 2567 / v súvislosti s výpoveďou v prípravnom konaní / č.l. 1478-1479/ na hlavnom pojednávaní vypovedal, že Andrášika a Čermana pozná ako bývalých podnájomníkov, avšak bližšie styky s nimi neudržoval. V kritickom období začiatkom júla 1976 jeho matka bola na liečení a on v tom čase bol buď v rámci praxe vzdialený z domu alebo bol na nejakej chate, kde v tej dobe chodieval. Nespomína si, že by v tomto období niekedy po návrate domov spozoroval,

či už v spálni alebo v kuchyni nejaké zvláštne zmeny alebo neporiadok. Ani v jednom prípade počas jeho prítomnosti v kyte sa nestalo, že by Anďrášik s Čermanom pozvali do bytu nejakú väčšiu spoločnosť a že by sa tam zabávali, menovite si nepamätá, že by bol kedykoľvek predtým videl obžalovaného Brázdu, ktorý mu bol na hlavnom pojednávaní predstavený. Pokiaľ ide o to, či v tom čase vlastnil magnetofon, svedok uviedol, že občas si požičiaval od svojich spolužiakov magnetofon a prehrával si hudbu. Stávalo sa, že takto požičaný magnetofon mal doma až jeden mesiac. Na ďalšiu otázku odpovedal, že fajčí už od svojho 16-17.roku.

Z prečítaných svedeckých výpovedí Dáši Zelmanovej a Kataríny Tomašovičovej pracovníčok Omnie / č.l. 1474-1477/ zhodne vyplýva, že od počiatku júna 1976 boli podnájomníkmi u Anny Turčanovej. V piatok pravidelne chodievali domov tak, že už ráno, keď odchádzali z podnájomu si vzali veci a vrátili sa až v pondelok po skončení pracovnej doby. Nespomínajú si, že by niekedy pri takomto návrate zistili vo svojej miestnosti nejaký neporiadok. Svedkyňa Zelmanová k tomu dodala, že začiatkom júla 1976 bola na dovolenke v Tatrách.

Z prečítanej výpovede svedka Istvána Vámosa / č.l.1480-1483 / vyplýva, že od leta 1975 bol podnájomníkom u Anny Turčanovej, kde býval v izbe na poschodí. Na prízemí v izbe vedľa kúpeľne bývali ďalší mladí inžinieri, pracovníci Omnie. V čase od 26.6.1976 do septembra 1976 zo služobných dôvodov i z titulu čerpania dovolenky bol mimo Bratislavy.

Svedkyňa Marcela Čermanová, manželka obž. Čermana na hlavnom pojednávaní / č.l.2458 - 2462/ súhlasne s výpoveďou v prípravnom konaní / č.l. 1615 - 1620 / vypovedala, že v kritickom období dostali návštevu dvoch Francúzok, s ktorými si jej manžel už predtým dopisoval. V pondelok 5.7.1976 prišli s nimi z Nitry do Bratislavy, v stredu a vo štvrtok boli

sestry Cohenové v Prahe, odkiaľ sa vrátili vo štvrtok večer. V piatok večer po celodennom chodení v Bratislave vrátili sa do Lamača, kde býval Andrášik a na návrh Andrášika asi okolo 20.00 hodiny, Andrášik, Čerman a obe Francúzky odišli na diskotéku do Mlynskej doliny. Svedkyňa ostala doma, ľahla si a čítala knihu, keď okolo pol-noci počula, že sa ostatní vrátili, všetci štyria vošli do kuchyne a bavili sa tam 2 až 3 hodiny. Ona do kuchyne nešla, avšak podľa hlasov poznala, že sa vrátili všetci a neboli pod vplyvom alkoholu. Na druhý deň sa potom vrátili do Nitry. V utorok na budúci týždeň šiel Čerman s Francúzkami do Tatier, odkiaľ sa s nimi vrátil v stredu 14.7.1976 tak, že ich priviezol autostopom istý Peter Hôrlich na aute Fiat 850, bielej farby, ktorý ľah ako aj svedkyňu potom ešte odviezol do Mlynskej doliny na diskotéku.

Svedkyňa Dagmar Luprichová, sestra obžalovaného Kocúra v prípravnom konaní / č.1.1521-1525/ vypovedala, že na udalosti leta roku 1976 si dobre pamätá, lebo 1.7.1976 sa zoznámila s terajším manželom Michalom Luprichom. Hneď začiatkom leta mala nastúpiť do Pionierskeho tábora niekde za Bratislavu, kde aj odcestovala, ale vzhľadom na to, že jej neprideli-li deti, v ten istý deň sa aj vrátila naspäť. Preto už prvý piatok v júli spoločne s Kocúrom, Michalom Luprichom, Jozefom Daňom, Dagmar Daňovou, Františkom Daňom a Igorom Peleškom trávil sobotu vo Veľčiciach a na ďalší týždeň znovu v tej istej zostave okrem Pelešku boli v Ivánke pri Nitre od piatka poobedia do soboty poobedia. Takto boli v Ivánke trikrát za sebou a preto jej brat nemohol byť v piatok 9.7.1976 v Bratislave, lebo práve on bol organizátorom týchto víkendov a ju by rodičia bez neho nepustili / výpoveď z 20.10.1981/. Dňa 20.11.1981 dodala, že na víkendy by našli, keby bolo zlé počasie. Na otázku vyšetrovateľa, či by tam mohli ísť 9.7.1976, keď podľa meteorologickej správy boli toho dňa tri búrky, padlo 14 mm zrážok a teplota vzduchu bola 18 stupňov, svedkyňa

odpovedala, že si pamätá, že keď tam prišli zastihla ich tam búrka a podotkla, že v prípade silného dažďa by sa nedalo autom dostať ku štrkovisku, lebo prístupová cesta je ako oráčina .

Na hlavnom pojednávaní svedkyňa Luprichová vypovedala / č.l. 2453-2455/ už jednoznačne, že keď boli 9.7.1976 na víkende, zastihla ich tam búrka a počínanie účastníkov víkendu popísala do podrobností zhodne ako obž. Kocúr na hlavnom pojednávaní / č.l. 2256 /. Zdôraznila, že zmokli, na čo neboli pripravení . Nevedela však reagovať na predložený údaj Meteorologického ústavu, podľa ktorého 9.7.1976 bola búrka trikrát a to už aj v ranných a poludňajších hodinách .

Svedok Ing. Imrich Beďač - brat obžalovaného Beďača - vo svojej výpovedi v prípravnom konaní na/č.l. 1586-1588 / v podstate uviedol, že v roku 1976 jeho brat vlastnil auto značky Fiat 500, ktorým počas školského roka chodieval aj do Bratislavy . Vyslovil presvedčenie, že jeho brat v období mesoaca júla 1976 nebol nikde mimo Nitry, lebo nemal urobiť všetky skúšky ; takže sa musel doma učiť.

Na hlavnom pojednávaní / č.l. 2450-2452 / dodal, že v období leta 1976, presnejšie od 30.6.do konca júla 1976 intenzívne opravovali bratovo auto a okrem toho doučoval brata ku skúškam preto sa Pavol Beďač v júli z domu nevzdával na dlhší čas.

Vzhľadom na prednesené návrhy a námietky obžalovaných boli na hlavnom pojednávaní vypočutí aj svedkovia Ernest Pintér, Ľubomír Gerbel, Ján Hubcej a Michal Zervan / č.l. 2502-2515 /.

Svedok Pintér popísal počínanie obžalovaného Kocúra v čase jeho zadržania v tom zmysle, že ho zastihli doma po oslavách promócií a po oznámení, že čoho je obvinený ako bolo uvedené aj v zápisnici o zadržaní, nekládol žiaden odpor bol prevezený do cely predbežného zadržania v Galante, kde